

“Ik ga op weg met Jezus in de parochie Willibrordus in Oss.”

“Gaat uit in de wereld, maakt alle volken tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader de Zoon en de heilige Geest en leert hun te onderhouden alles wat ik u bevolen heb.” Mt. 28,18-20.

Daar ben je dan: je bent een paar maanden oud en je pappa en mamma willen je laten dopen in de Grote Kerk. Dat is mooi en dat zal een groot feest worden. Ze hebben voor jou een peetoom en peettante uitgekozen en de hele familie komt op het doopfeest. Maar wat moeten jouw pappa en mamma nu eigenlijk allemaal doen zodat je gedoopt kan worden?

Nu ben je eindelijk 7 jaar en je zit in groep 4. Je bent oud genoeg om de Communie te doen. Pappa en Mamma hebben er goed over nagedacht en ook al doet niemand het bij jou in de klas, ze vinden dat het erbij hoort omdat ze zelf ook katholiek zijn en de Communie hebben gedaan. Alleen mamma dan, want Pappa heeft nooit de Communie gedaan, want die hoort eigenlijk bij een andere kerk maar hij vindt het wel een heel goed idee en is het er helemaal mee eens.

Je zit in groep 8 en bent 11, net als je vriend Joris die ook bij jou in het voetbalelftal zit. Nu heeft Joris gezegd dat hij het Vormsel gaat doen en vraagt of jij dat ook wil. Je bent weleens in de kerk geweest. Meestal was het wel saai, maar de kerk is erg mooi en groot en Joris was er ook, want bij hem thuis gaan ze eigenlijk best wel vaak naar de kerk. Bovendien is hij misdienaar en dat is wel grappig als hij in de kleren met zo'n kaars door de kerk loopt en met die bellen belt zodat iedereen heel stil wordt.

Twee vriendinnen van jou gaan weleens ooit naar de kerk in Oss. Dat weet je omdat ze een foto op 'social media' hadden gezet, waar ze samen met een groepje jongens en meiden van allerlei verschillende leeftijden opstonden. Zo te zien is het best wel een leuk groepje. Ze vertellen de volgende dag op school dat ze na de mis op zondag bij elkaar komen en dat ze dan vragen kunnen stellen over allerlei onderwerpen die met geloof te maken hebben. Ze vinden het best interessant want heel vaak gaat het over dingen waar het op school nooit over gaat. Het verschil tussen katholiek en moslim zijn bijvoorbeeld, maar ook over trouwen in de kerk. Je vraag je af of je ook eens een keertje mee kan doen, alleen om zelf eens te horen waar het allemaal over gaat.

Je bent er met zijn tweeën uit: jullie gaan trouwen. Ook voor de kerk, al zegt iedereen dat trouwen in de kerk heel ouderwets is en niemand dat nog doet, toch willen jullie dat. Want jullie willen dat heel graag in die mooie kerk doen met een echt feest, alles erop en eraan. Maar hoe gaat dat dan? Wat moeten jullie daarvoor doen? Kan dat en wat kost dat dan?

Je bent inmiddels zelf ouder en denkt: ik wil mijn kindje laten dopen, hoe gaat dat in deze parochie? Of: kan mijn kind ook in deze kerk de communie doen? Of: wat moet ons kind allemaal daarvoor doen en hoeveel bijeenkomsten zijn er om het vormsel te doen? Misschien willen jullie zelf ook nog wat opsteken over het geloof want het is zo ongelofelijk lang geleden dat jullie er iets aan gedaan hebben. Is er ook voor ons als ouders nog iets van catechese of geloofsverdieping?

Welkom dan in de parochie Willibrordus waar we dit jaar starten met een hele nieuwe, frisse opzet van de geloofsvorming voor alle leeftijden. Van peuters, basisschool, middelbare school, ouders met kinderen, jongeren, doopouders tot en met huwelijkskandidaten. Welkom bij: Het familiepastoraat van de parochie Willibrordus in Oss!

Zo werkt het

Eén zondagochtend per maand komen we met gezinnen bij elkaar om samen te vieren, te bidden, te leren en ook te eten. We beginnen steeds om 10.00 uur met de H. Mis, een familieviering. Daarna gaan we in leeftijdsgroepen uit elkaar om, ieder op zijn of haar niveau, de verhalen uit de Bijbel te horen en van het geloof te leren. Ten slotte zorgt de parochie voor de lunch. Om 12.45 uur is het afgelopen. Een feestje op zondagochtend!

Colofon

Parochieblad Willibrordus

Oss - Berghem - Haren - Megen - Macharen

Contactgegevens

Parochiecentrum en administratie:

Koornstraat 6, 5341 BR Oss

Telefoon: 0412 856410

E-mail: info@parochiewillibrordus.nl

Website: www.parochiewillibrordus.nl

Bereikbaar op maandag, dinsdag, woensdag en vrijdag van 09.00 - 15.00 uur

Rekening Rabobank: NL34 RABO 0140405682

Pastoraat en pastorie Oss

Pastoor R. Kerssemakers

Kapelaan Q. Kerckhofs

Begijnenstraat 1, 5341 BC Oss

Telefoon: 0412 622015

E-mail pastoor: pastoor@parochiewillibrordus.nl

E-mail kapelaan: kapelaankerckhofs@parochiewillibrordus.nl

Pastoraat en pastorie Berghem

Kapelaan W. Renders

Julianastraat 37, 5351 AL Berghem

Telefoon: 0412 401215

E-mail: kapelaanrenders@parochiewillibrordus.nl

Koster

Dhr. Richard Radoes

Telefoon: 0412 856410

E-mail: kosteross@parochiewillibrordus.nl

Parochiebestuur

Pastoor R. Kerssemakers

Mevr. H. Eppink-Beyer

Dhr. A. van Grinsven

Dhr. A. van Rossem

Dhr. P. Dappers

Mevr. V. van Vliet

Voorzitter

Secretaris

Bouwz. Grote Kerk

Algemene zaken

Algemene zaken

Communicatie

Kerkhof

E-mail: beheer@parochiewillibrordus.nl

Redactie Parochieblad

Mevr. Valerie van Vliet

Dhr. Jan Janssen

Pastoor Kerssemakers

Diaken Raaijmakers

Opmaak

Dhr. Jan Janssen

EVOgraphics, Erik van Oosten

Redactieadres

Koornstraat 6, 5341 BR OSS

E-mail: info@parochiewillibrordus.nl

Volgende uitgave: februari 2024

Kopij aan te leveren vóór zondag 31 december 2023

Willibrordus Parochie

M.O.O. (Grote Kerk) te Oss

Heilig Hart te Oss

Sint Willibrordus te Berghem

Sint Servatius te Megen

Sint Lambertus te Haren

Sint Petrus' Banden te Macharen

Vervolg van pagina 1

De verschillende groepen van het familiepastoraat

- Crèche voor de peuters van 0 tot en met 4 jaar
- Bijbelverhalen met knutselen voor 5 tot en met 7 jaar
- Project 'Licht op ons pad': bijbel, feesten en geloofsvorming een heel jaar rond voor 7 tot en met 9 jaar
- Project 'Licht op ons pad' voor 10 tot en met 12 jaar
- Project 'Licht op ons pad' voor 13 tot en met 15 jaar
- Willibrordusgroep voor 15 tot en met 30 jaar: diverse onderwerpen uit het dagelijkse en het geloofsleven komen ter sprake met medewerking van een grote diversiteit aan sprekers en inleiders. Het is vormend, leerzaam en vooral heel gezellig!
- Project 'Sycamore' voor ouders zodat ze hun kinderen kunnen begeleiden in het geloof
- Project 'Sycamore' voor doopouders
- Huwelijksvoorbereiding voor jonge stellen die nadenken over het huwelijk, een Premariage-cours en een Mariage course (Alpha)

Vorbereiding Eerste Communie en Vormsel

Voor de sacramenten Communie en Vormsel geldt dat de kinderen en ouders minstens een jaar mee hebben gedaan met de catechese.

Als je kind deelneemt aan de groep, Licht op ons pad 7-9 jaar, krijgt het daar de voorbereiding op de Eerste Communie. Als hij of zij eraan toe is, kiezen we samen met de ouders een zondag én de kerk waar je kind de Eerste Communie ontvangt.

Als je kind deelneemt aan de leeftijdsgroep 10 tot en met 12, krijgt het daar ook de voorbereiding op het Vormsel. Als hij of zij eraan toe is, kan het Vormsel worden toegediend. Dit vindt plaats op een datum die wordt afgesproken met de 'Vormheer', dat is de bisschop, die daarvoor speciaal naar Oss komt. Dit is één keer per jaar.

Aanmelden

Er zijn twee momenten per jaar om in te stromen. In Oktober bij het begin van het nieuwe schooljaar en in Februari.

Als je je kind aanmeldt om deel te nemen, komt hij of zij in de groep die bij zijn of haar leeftijd past. Elke groep beslaat drie schooljaren. Na die drie jaren stroomt je kind door naar de volgende groep. Zo krijgen de kinderen de tijd om elkaar echt te leren kennen en om te groeien in hun geloof.

Ook voor de ouders is er tegelijkertijd een groep. Zij praten samen over geloofsopvoeding onder leiding van de pastoor, kapelaan, diaken of catecheet.

Als je interesse hebt om mee te doen, meld je aan via het aanmeldformulier op de website. Dan nemen wij contact met je op. Via het formulier 'ik heb een vraag' kun je ook een vraag stellen. Voor verdere informatie en aanmelding zie de website van de parochie: **www.parochiewillibrordus.nl**

**Like ons op
Parochie H. Willibrordus Oss**

Wij willen als parochiegemeenschap en als verantwoordelijk pastoraal team samen met een grote groep catecheten en vrijwilligers graag een goede en degelijke vorming aanbieden aan kinderen, jongeren, ouders en geïnteresseerden zodat ze met Jezus Christus een gelukkige en mooie toekomst tegemoet gaan.

Getekend pastoor Roland Kerssemakers, namens het pastorale team en het familiepastoraat van de parochie Willibrordus

Data

Zondag 22 oktober	10.00 uur	<i>Fam. Past. (start)</i>
Zondag 26 november	10.00 uur	<i>Fam. Past. (Christus Koning)</i>
Zondag 17 december	10.00 uur	<i>Fam. Past. (met oefenen Kerstspel)</i>
Zondag 24 december	19.00 uur	<i>Gezinsviering met Kerstspel</i>
Zaterdag 6 januari	11.00 uur	<i>Driekoningenzingen</i>
Zondag 28 januari	10.00 uur	<i>Fam. Past. (4e zondag door het jaar)</i>
Woensdag 14 februari	19.00 uur	<i>Fam. Past. (Aswoensdag)</i>
Zondag 25 februari	10.00 uur	<i>Fam. Past. (2e zondag Vasten)</i>
Zaterdag 23 maart	10.00 uur	<i>Palmpasensterkken maken</i>
Zondag 24 maart	10.00 uur	<i>Fam. Past. (Palmpasen)</i>
Maandag 25 maart	19.00 uur	<i>Fam. Past. (Avond van barmhartigheid met biechtgelegenheid)</i>
Donderdag 28 maart		<i>Witte Donderdag</i>
Vrijdag 29 maart		<i>Goede Vrijdag met Kruisweg</i>
Zaterdag 30 maart		<i>Stille Zaterdag met Paaswake</i>
Zondag 31 maart		<i>Pasen (paaseieren zoeken)</i>
Zondag 21 april	10.00 uur	<i>Fam. Past. (4e zondag van Pasen)</i>
Maandag 20 mei	10.00 uur	<i>H. Vormsel</i>
Zondag 26 mei	10.00 uur	<i>Fam. Past. (H. Drie-eenheid)</i>
Zondag 2 juni	10.00 uur	<i>Fam. Past. (Sacramentsdag met processie)</i>
Zondag 23 juni	10.00 uur	<i>Fam. Past. (jaarafsluiting, 12e zondag door het jaar)</i>

Uitnodiging

Willibrordus-feest zondag 5 november

Na de h. Mis van 10.00 uur, die in het teken staat van de patroon van onze parochie en wordt opgeluisterd door het gemengd koor, is hierna een gezellig samenzijn. Eenmaal per jaar, en wel op de dag van de Willibrordusviering, wordt er aandacht besteed aan mensen die even in het zonnetje mogen worden gezet. Voor een hapje en een drankje wordt in het Parochiecentrum aan de Koornstraat 6 te Oss gezorgd. Uw aanwezigheid zal zeer op prijs worden gesteld want hier vieren we samen het "parochie zijn."

Vrijwilligersdag Willibrordus Parochie

Op zondagmiddag 25 juni fietste in de zengende hitte een stel gelovigen vrolijk richting de Koolwijk. Waarom? Omdat deze dag voor hen was: de ruim 250 vrijwilligers die onze parochie rijk is. Het beloofde een dag te worden van zingeving, maar bovenal van vreugde en gezelligheid.

Rond 14.00 uur verzamelde zich een groepje sportievelingen bij de Grote Kerk in Oss. In de brandende zon fietste het richting de Sint Anna kapel van de Koolwijk. Hier werd iedereen welkom geheten en een flesje water aangeboden dat voor iedereen goed uitkwam omdat het zo warm was. In de kapel werd gebeden en Maria-liederen gezongen onder leiding van kapelaan Willem Renders. Pastoor Kerssemakers ging voor in het lof. Hierna stond buiten op het naastliggende grasveld koffie en thee met iets lekkers klaar voordat de fietstocht weer naar Oss werd hervat.

Voor degenen die niet mee waren gefietst, stond de koffie en thee om 16.00 uur klaar in de prachtige pastorietaan aan de Begijnenstraat te Oss. Rond deze tijd van het jaar was het geen straf om hier de namiddag en avond te mogen vertoeven. Het gras was groen, de bloemen stonden in bloei en de lentegeuren hingen nog net in de lucht. Een prachtige overgang van voorjaar naar zomer was ingezet en dat mocht gezien worden.

Langzaam druppelden de vrijwilligers binnen om een plekje te zoeken aan een van de drie lange tafels. 'Partyservice in Stijl' liep netjes uitgedost in stropdassen rond. De koffie en thee maakte al gauw plaats voor flessen wijn en zodra het bier goed koud was, werd ook hier genoeg naar gevraagd. Niet veel later arriveerde de groep kapelgangers. Uitgeput van de warme fietstocht, maar met nieuwe religieuze energie, vonden ook zij een

plekje in de menigte. En toen kon de gezelligheid echt beginnen.

Vanuit de tuin konden de hongerige vrijwilligers de kerkklok goed in de gaten houden. Het moment dat deze 17.00 uur sloeg, werd het koude Italiaanse buffet geopend. Een groot assortiment waaronder vlees, vis, pasta's en broden lag tentoongesteld op lange tafels. Men moest even in de rij staan, maar dan had je ook wat. Met volle mond werd besproken wat het lekkerste was, maar ook hoe het nou ging met iedereen en of er nog maar een flesje wijn moest worden bijbesteld. Versierd met een mooie Zuid-Amerikaanse hoed mengde ook de pastoor zich in het gezelschap. Dit was een mooie kans om zo veel mogelijk van zijn schaapjes te kunnen spreken.

Toen het warme buffet om 18.00 uur werd geopend, zat de drank al aardig in de man en vrouw. De geserveerde pasta was nu warm, maar daarnaast was er keuze uit meerdere lasagnes en heerlijke, luxe vleespotjes. Hoewel deze gang wellicht nog lekkerder was dan de eerste, sloegen sommigen hem over. De rij was wel erg lang en je moet natuurlijk ruimte voor het toetje houden. Wellicht een goede keuze.

Om 19.00 uur werd de klok geluid voor desserts. De puddingen en bavarois vlogen over de tafels als warme broodjes. En toen werd het pas echt gezellig.

Kapelaan Willem pakte zijn gitaar erbij en begon te zingen, ondersteund door menig koorlid. Met een volle buik werd er gegeten, gedronken en gelachen. Hoe laat het precies is geworden is onduidelijk. Wel werden er rond 21.30 uur onderling foto's gedeeld van de pastoor die 'Partyservice in Stijl' netjes aan het helpen was met opruimen. Met een blik en veger in de hand en nog steeds een mooie grote hoed op.

Gesteld kan worden dat het bestuur van onze parochie goed heeft uitgepakt voor zijn vrijwilligers. Nu is dat geen buitensporige luxe na vier jaar geen vrijwilligersdagen te hebben georganiseerd (corona gooide roet in het eten). Maar bovenal verdienen de vrijwilligers dit omdat de parochie nergens zou zijn zonder hen. De pastoor en kapelaans kunnen wel een H. Mis voorgaan, maar zonder koren, lectoren, misdienaars en bloemen om de kerk op te fleuren zou een mis maar saai zijn. En denk eens aan alle vrijwilligers die de kerken, kerkhoven, tuinen, parochiecentra onderhouden en de vele bezorgers van dit parochieblad. Onze parochie mag zich gelukkig prijzen met zoveel welwillende parochianen. Maar andersom de vrijwilligers ook met een pastoraal team dat goed voor zijn vrijwilligers zorgt. Het was een erg geslaagde dag en men kan alleen maar hopen dat de volgende vrijwilligersdag niet zo lang op zich laat wachten.

*Getekend Jan Janssen en
Valerie van Vliet*

Het avontuur van heilig worden: Allerheiligen en Allerzielen

“Ik geloof in de ene, heilige, katholieke en apostolische Kerk.” Die woorden van de geloofsbelijdenis klinken ons natuurlijk overbekend in de oren. We spreken ze immers op iedere zondag en op de hoogfeesten uit. Dat Jezus Christus slechts één Kerk heeft gesticht, die bestaat in de Katholieke Kerk, is een geloofswaarheid. Toch kunnen we de Kerk verdelen in drie staten of drie “afdelingen” die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Het feest van vandaag en de gedachtenis van morgen leggen daar nog eens extra de nadruk op. We kunnen namelijk spreken over de triomferende Kerk, de lijdende Kerk, en de strijdende Kerk.

De triomferende Kerk – 1 november, Allerheiligen

De triomferende Kerk zijn de heiligen in de hemel. Het zijn zij die staan *“voor de troon en voor het Lam, gekleed in witte gewaden en met palmtakken in de hand.”* (Apok. 7, 9) Zij zijn het die op uitmuntende wijze de zaligsprekingen die de Heer ons in het Evangelie geeft ter harte hebben genomen. Ze wekken in ons het verlangen naar de eeuwige zaligheid die ons te wachten staat als we beantwoorden aan Gods roeping en zelf ook als heiligen door het leven gaan.

De heiligen hebben het avontuur van hun leven ten einde toe gelopen en het doel van hun aardse pelgrimstocht bereikt: ze zijn aangekomen in de hemel. Daar in de hemel kunnen ze God nu zien van aangezicht tot aangezicht. Ze leven daar in het eeuwige geluk en in de hemelse vreugde. Toch vergeten ze in de eeuwige vreugde niet om te zien naar ons in dit aardse tranendal. De Kerk van Christus is een lichaam, een familie die zorg draagt voor elkaar en met elkaar verbonden is. Daarom aarzelen de heiligen dus niet om bij de troon van God voor ons ten beste te spreken. Laten we ons dan ook vol vertrouwen wenden tot de heiligen in de hemel, tot al die mannen en vrouwen die door hun liefde tot God en hun voortdurende gebed barmhartigheid, troost, gerechtigheid en vrede hebben gebracht. Zij zijn al waar wij hopen eens te mogen zijn. Zij zijn al meer en inniger met de Heer verenigd zodat ze voor ons de gunsten kunnen bekomen die we vragen.

De lijdende Kerk – 2 november, Allerzielen

Op Allerzielen, en bij uitbreiding de hele maand november, spoort de Kerk ons aan om bijzonder te bidden voor de zielen van de overleden gelovigen. We bidden dan voor de zielen in het Vagevuur, de lijdende Kerk, die een periode van loutering ondergaan voor

de bedreven zonden om zo gezuiverd te worden van de zondenstraffen om de hemel binnen te gaan. Er zijn mensen die beweren dat het Vagevuur niet bestaat. Maar is dat logisch? Wat doen we dan als we bidden voor de overledenen bij een uitvaart bijvoorbeeld? Als het Vagevuur niet zou bestaan is het bidden voor de overledenen waar-deloos want de zielen in de hemel hebben het niet meer nodig en voor de zielen in de hel helpt het toch niet meer. Bij het horen van het woord “Vagevuur” worden sommige mensen meteen heel boos, anderen angstig. Als we er echter goed over nadenken is dat helemaal niet nodig. Want behalve de zielen in de hemel kunnen we ons geen gelukkiger zielen indenken dan de zielen in het Vagevuur. Ze zijn er immers zeker van dat ze ooit in de hemel zullen komen. Ze moeten enkel nog even wachten.

Het Vagevuur is de plaats waar de liefde van God, de rechtvaardigheid van God tempert. In de hemel is alles perfect. De mens kan er niet binnentreden als hij nog wat kwaad in zijn broekzak heeft want dan zou het opeens niet meer perfect zijn. Het Vagevuur is een teken van Gods liefde waardoor we niet omwille van de lichtste zonde of kleinste onvolmaaktheid meteen in de hel geworpen worden. Wie van ons zou durven beweren dat hij op het moment van zijn dood zó geheel zuiver en zondeloos als de Allerheiligste Maagd Maria is, klaar om de hemel binnen te treden? Het Vagevuur geeft ons de kans om voorbereid te worden op de hemel. De heilige Gertrudis de Grote verwoordt het in haar traktaat over het Vagevuur als volgt: *“Dag na dag groeit die vreugde die God in deze zielen uitstort omdat de hindernis tot Hem steeds meer verdwijnt.”*

Het Vagevuur is dus niets om boos of angstig van te worden. Integendeel, het is een reden tot vreugde omdat

God er op een verfijnde manier zijn liefde toont. Toch spreken we over de *lijdende Kerk*. Dit lijden bestaat vooral in het feit dat men niet weet wanneer men God zal mogen aanschouwen. Daarom is het van belang de zielen in het Vagevuur te helpen met onze gebeden, Heilige Missen, offers, aflaten en aalmoezen. We kunnen hun tijd van lijden namelijk verkorten door onze liefdewerken. Zo toont zich onze liefdevolle verbondenheid over de dood heen. Laten we medelijden hebben met die arme zielen en voor hen bidden opdat zij snel in de hemel mogen binnentreden. En dan zullen we er ook zeker van mogen zijn dat we een legertje aan voorsprekers zullen verzamelen tegen de tijd dat we zelf sterven en voor de rechterstoel van God moeten verschijnen. Of om het met de woorden van de eerbiedwaardige Fulton Sheen te zeggen: *“Als we de hemel binnentreden zullen we hen zien. Zo velen van hen zullen naar ons komen en ons bedanken. We zullen vragen wie ze zijn en ze zullen zeggen: een ziel uit het vagevuur waarvoor je gebeden hebt.”*

De strijdende Kerk – ons dagelijks leven

Als kinderen van God hebben wij allemaal de roeping ontvangen om heilig te worden en ook eens de hemel binnen te treden. En daartoe hebben we bij ons Heilig Doopsel de heiligmakende genade ontvangen om ons bij te staan met de hulp van de Heilige Geest die in ons uitgestort is. Er is geen heilige die geen tijd besteedde aan het gebed, geen heilige zonder voorbeelden, geen heilige zonder een grote devotie tot de Allerheiligste Eucharistie, geen heilige zonder een kinderlijke liefde tot de Allerheiligste Maagd en geen heilige die zich niet regelmatig liet zuiveren door Gods barmhartige liefde. Heilig worden is een strijd, een geweldig avontuur. Het is als het ware een pelgrimstocht van de aarde naar de hemel. Een pelgrimstocht die we niet alleen gaan maar in de gemeenschap van de Kerk in de hemel, in het Vagevuur en op aarde.

Getekend kapelaan Quinten Kerckhofs

Op vakantie? Vergeet God niet!

Deze kreet, maar dan in het Pools (W wakacje nie zapomnij o Bogu), valt me ieder jaar weer op als de vakantie tijd nadert en ook staat hij standaard in het parochiebladje van mei en juni.

Als je er snel overheen leest, zou je kunnen denken: "Hè? Wat? Moet ik een plaatsje op de achterbank vrijhouden. Moet ik Hem toevoegen aan mijn 'to-do' lijstje om af te vinken of neem ik een religieus attribuut mee in de koffer?" Verdiep je je er verder in, en daar is de tekst dan vast ook voor bedoeld, dan beaamt je waarschijnlijk de kracht erachter. Inderdaad: je geloof stopt niet in juli en begint weer in september. Het enige wat anders is: de manier hoe je 'het geloof' in je wekelijks ritme hebt ingepland. Alles is gedurende een kleine twee maanden net even anders dan in de rest van het jaar.

Daar waar je op iedere zondag rond 09.00 uur aan de Kromstraat je auto niet kwijt kan, op of rondom het kerkplein, heb je in de zomermaanden een plaats voor uitkiezen. Daar waar we met drie personen de collecte lopen om met 'met de tong op de schoenen' net voor de eucharistie weer terug in de banken te zitten, kun je nu op je gemak rondgaan. En daar waar gitaarklanken en zang je normaal gesproken als muziek in de oren tegemoetkomen, is het stil en... overheerst gebed. In de kerk zien we 's zomers vaak een andere voorganger, want ook onze pastoor heeft het recht om lekker uit te kunnen rusten. Maar hij vergeet vast en zeker God niet! Een pastoor heeft sowieso vaak toch een andere vakantie dan zijn kerkgangers. Onze Poolse pastoor is in zijn vrije tijd een fervent motorrijder. Ieder jaar gaat hij op pad met een clubje andere tweewielerfanaten die ook kerkdienaars zijn. Dit jaar deden zij Zweden aan. Het voor een pastoor herkenbare witte kraagje maakt weleens plaats voor een T-shirt. Bij een bezoek aan een wegrestaurant valt de groep alleen op door een gebed voor de maaltijd en het nette gedrag, aldus onze pastoor.

Hoe vergaat het de parochianen dan? Geven zij gehoor aan de wijze raad om God niet te vergeten? Kijkend, dichtbij mezelf, vinden we het niet meer dan logisch om voorafgaand aan de rit naar Polen of naar een andere bestemming, vlak voor vertrek, God in ons midden te roepen en te vragen of hij ons bij wil staan ons veilig terug te brengen. Bij thuiskomst vinden we het dan ook meer dan logisch om te bedanken voor alle goede zorgen en voor het feit dat we weer thuis de voordeur open mogen doen. Als we in Polen zijn, bij de schoonfamilie, dan bezoeken we de zondagsmis en maken we hetzelfde sociale praatje na afloop als in Oss, met lokale parochianen. Het voelt als een vertrouwde dienst met een bekende pastoor die jaarlijks rond Kerst op huisbezoek komt. Daarnaast hebben we in de loop der tijd aardig wat medeparochianen leren kennen, zeker in een dorpje van circa 600 inwoners, waar kerkgang met de gehele familie net zo gebruikelijk is als tandenpoetsen voor het slapen gaan.

Ik denk dat onbewust velen van ons, ook de minder gelovigen, in de vakantie met het geloof bezig zijn. Waar we ook ter wereld zijn, een kerk of kathedraal in het buitenland nodigt zich vaak toch uit om zich te laten bewonderen. Zelfs toen

ik in mijn jeugd met vrienden op vakantie was, bezochten we bijvoorbeeld de Sint-Annakathedraal op Gran Canaria, de Basiliek van San Marco in Venetië of de Agios Minas kathedraal op Kreta. Bij mede-parochianen zie ik dat ze soms juist bewust hun vakanties plannen rondom heilige plaatsen, bijvoorbeeld het heiligdom van de Goddelijke Barmhartigheid in Litouwen, waarnaar onze parochie is genoemd. In de hoofdstad Vilnius woonde aan het begin van de 20e eeuw zuster Faustyna die Jezus in haar kamer zag en deze verschijning liet vereeuwigen tot een wereldberoemd schilderij met de tekst: Jezus, ik vertrouw op U!

Daarnaast zijn er ook Polen die zich in eigen land aansluiten bij de jaarlijkse pelgrimstochten naar de 'Heilige Berg' in het centraal gelegen Częstochowa, waar het schilderij van de Zwarte Madonna hangt – en een gelijkenis hiervan in de Heilig Hart van Jezus kerk. Prachtig om te zien hoe je in de eerste helft van augustus overal groepjes met wandelaars tegenkomt die kerkliederen zingend voor de 15e deze heilige plaats verwachten te bereiken. Weer of geen weer, er wordt doorgelopen met het paradijs in het vooruitzicht. Ook een mooi plaatje kreeg ik van bevriende parochianen die dit jaar in het Zuiden van Polen rondtrokken en die in de bergstreek onderweg van de ene camping naar de andere bij toeval stuitten op een 'toegeeflijkheidsceremonie' bij een plaatselijke kerk. Dit soort vieringen zie je ook door het jaar heen bij regelmaat in Polen en gaan gepaard met kerkversieringen of processies. Tijdens de preek worden gelovigen herinnerd aan de patroonheilige en tijdens de ceremonie vindt er kwijtschelding plaats van tijdelijke straf voor zonden. Onze parochianen waren kort gekleed en op slippers, maar snel maakten ze van hun eigen caravan gebruik om zich om te kleden en aan te sluiten in de processie. Op dergelijke momenten is God dus zeker nadrukkelijk aanwezig op vakantie...

Getekend Stef Koning

Christus, Koning van het heelal

“Lest best”, zeggen we wel en dat gaat in zekere zin ook op voor de laatste zondag van het kerkelijk jaar (26 november 2023). Op die laatste zondag vieren we immers “Christus Koning”, het feit dat Christus boven alles gaat.

Hoewel Christus dus al meer dan 2000 jaar onze Koning is, is het feest niet zo oud als je zou denken. De viering van Christus Koning is nog geen honderd jaar oud en werd ingesteld door paus Pius XI in 1925 ter gelegenheid van de 1600-jarige herdenking van het Concilie van Nicea. Eén van de belangrijke vruchten van dat Concilie is de geloofsbelijdenis van de katholieke Kerk die we tot op de dag van vandaag gebruiken in elke zondagsviering. Ik heb mij laten vertellen dat er in de geschiedenis herhaalde pogingen gedaan zijn om die geloofsbelijdenis te verbeteren, te moderniseren en bij de tijd te brengen, maar de slot-conclusie van elke discussie was steeds weer dat er geen betere manier is om ons geloof uit te zeggen dan door die oude, vertrouwde belijdenis.

De term Christus Koning verwijst allereerst naar één van de drie functies van Jezus als Messias: Koning, Priester en Profeet. Koningschap, en zeker de Bijbelse opvatting van koningschap, heeft te maken met bijzondere leiderschapskwaliteiten. Koningen werden gezien als bevrijders, wijze, zorgdragende en rechtvaardige leiders. In de Bijbelse geschiedenis echter falen de koningen van Israël steeds opnieuw in de opdracht om Gods beloofde Koninkrijk te realiseren... Allemaal, behalve Jezus, dé Koning van Israël. “Zijt gij de Koning van de Joden?”, dat was ook de aanklacht die Pontius Pilatus hem voor de voeten wierp en die hij later cynisch op het kruis liet aanbrengen. En dat terwijl Jezus gezegd had dat Zijn koningschap niet van deze wereld was. Dat valt natuurlijk niet te snappen voor mensen voor wie er

maar één wereld is; de horizontale, zichtbare en grijpbare. Daar waar je koning kunt zijn door de macht te grijpen.

Jezus is Koning van de Liefde, een zachtmoedige koning die... rijdt op een ezel, die gezalfd wordt door een vrouw, een doornenkroon draagt en aan een kruis genageld wordt. Hij keert de idee van koningschap om: “Wie groot wil zijn, moet dienaar worden van allen”. Christus’ heerschappij over het heelal geldt als beeld voor de verhevenheid van Jezus Christus, die in wijsheid en liefde letterlijk en figuurlijk de kroon spant over de hele schepping. In heel de geschiedenis van de mensheid en in het hele heelal is geen evenknie te vinden van deze Koning. Maar met dit beeld van Christus als Koning wordt tegelijk het beeld uitgedrukt van de oude droom van Israël; die heerschappij van rechtvaardigheid en solidariteit hier op aarde overal gerealiseerd te zien. En het is aan ons om daar werk van te maken.

Het is misschien een tic van mij, maar ik vind oudejaarsdag altijd een van de mooiste dagen van het jaar. En hetzelfde geldt voor de kerkelijke “oudejaarsdag”, om met de Advent weer aan een zalig nieuw jaar te beginnen.

Getekend diaken Pieter Raaijmakers

Schreeuw
om leven
Hoop voor moeder en kind

Mars voor het leven

11 november 2023

Malieveld, Den Haag

11.00 – 15.00 uur

Steun de mars via
www.schreeuwomleven.nl/mars

Bedevaart naar Kevelaer

Op zaterdag 2 september jl. zijn we met de Broederschappen Ravenstein - Oss - Veghel (allen met omgeving) met drie volle bussen naar Kevelaer geweest. Ook de Broederschap Wijchen - Beuningen heeft dit jaar aansluiting bij ons gezocht en daarnaast mochten we nog vele pelgrims verwelkomen die zich op eigen gelegenheid bij ons hebben aangesloten. Zo waren we uiteindelijk met 300 pelgrims te gast bij Maria Troosteres der bedroefden.

Het thema van dit jaar was: *"Heb vertrouwen – Ik ben het"* (Mt 14,27). Een actueel thema omdat het vertrouwen in mens, kerk en samenleving steeds minder wordt. Wie en wat kan ik nog vertrouwen? Een situatie die ook voor de leerlingen van Jezus onzeker en stormachtig werd. Vol dreiging en gevaar sprak Jezus deze hoopvolle woorden. De woorden stonden centraal in Kevelaer.

Vanuit de diverse opstapplaatsen vertrokken we rond 08.00 uur richting Kevelaer. De dag begon erg mistig, maar de zon begroette ons in Kevelaer, waar we een mooie en zomerse dag hebben gehad.

Om 09.45 uur arriveerden we op het Peter-Plümpe-Platz, waar alle bussen zich verzamelden en we biddend en zingend in processie naar de Pax Christie Kapel trokken. Pastoor Jacques Grubben, van de parochie Johannes de Doper uit Schaijk, opende deze dag met een welkomwoord en het zegenen van de pelgrimskaars, waar de 5 broederschappen op stonden.

Om 11.30 uur was de Eucharistieviering in de Maria Basiliek, waar pastoor Grubben de hoofdcelebrant was, met als concelebranten de priesters James en Yves en de diakens Peter Buijs, René Lamers en Henk van Thiel. Blij waren we met vijf acolieten, waaronder Wim Steenbruggen van onze parochie. Het koor van de H. Hart kerk uit Veghel verzorgde de gezangen.

Het was een mooie viering, waarin pastoor Grubben een prachtige preek had om hier in Kevelaer bij Maria naar troostende woorden te zoeken. Uit deze preek hebben we het belangrijkste onthouden: De hoopvolle woorden uit het Matheus Evangelie, waarin na de wonderbare broodvermenigvuldiging Jezus tegen zijn leerlingen zei om in een boot alvast naar de overkant van het meer te gaan. Tegen de morgen kwam Jezus naar hen toe, lopende over het water. De leerlingen zagen dat en raakten van streek. Jezus nodigde Petrus uit om naar Hem toe te komen. Er was een stevige storm en Petrus werd bang. Hij begon te zinken en schreeuwde om hulp: "Heer red mij!" Terwijl Jezus zijn hand uitstak en Petrus vastgreep zei Hij tot hem: "Kleinge-lovige, waarom hebt ge getwijfeld?" Nadat Petrus weer in de boot zat met de leerlingen, was ook de wind gaan liggen en gingen zij voor Hem liggen en zeiden zij: "Waarlijk dit is de Zoon van God."

De kern van dit Evangelie is zoals pastoor Grubben het zo mooi verwoordde: "Luisteren, stralen en niet bang zijn". Als je troost zoekt, luister dan naar woorden, dan ga je weer stralen, krijg je vertrouwen en ben je niet bang om er voor uit te komen. Ook wij hebben dit deze dag mogen ervaren. Een dag die wij onder droevige omstandigheden moesten leiden. We zochten naar woorden, troost en vertrouwen om verder te gaan! Die kregen we!

Na de Eucharistieviering was er voor iedereen voldoende tijd om ergens een kopje koffie te drinken of te lunchen. Om 15.00 uur kon deelgenomen worden aan de grote Kruisweg in het mooie Kruiswegpark. Voor de pelgrims die minder goed ter been waren, was de Kleine Kruisweg in de Biechtkapel, waar de afbeeldingen van de kruisweg van Lourdes op een grote scherm geprojecteerd werd. Er werd samen gebeden en gezongen. Als afsluiting was er in de Basiliek een Dankdienst met op het eind zegening van de devotionalia. Tijdens deze dankdienst hebben we samen het Rozenhoedje gebeden met de Blijde Geheimen. De devotionalia werden met ruim wijwater besprenkeld. Rond 18.00 uur vertrokken de bussen richting de diverse opstapplaatsen.

In dit voorjaar moesten we helaas afscheid nemen van onze pelgrim Jan van Asseldonk, onze vaste schrijver van de bedevaart naar Kevelaer. Trots waren we altijd op zijn mooie verslagen. Nu doen we dit zelf. Minder uitgebreid, maar we proberen u toch op onze manier een indruk te geven van deze dag. We kunnen weer terugkijken op een mooie, warme en waardige bedevaart en kijken weer hoop- en vertrouwensvol uit naar 2024.

*Getekend Broederschap Oss e.o.
Peter en Mia Stoltz-van Lent*

In december vieren we het hoogfeest van Kerstmis. 'Jezus wordt geboren in een stal in Bethlehem' is ook een van de geheimen van de rozenkrans. De rozenkrans is een kralensnoer. Bij elke kraal die je door je vingers laat glijden, bid je een gebed, meestal het Wees Gegroet, afgewisseld met een Onze Vader. Aan het begin is er een kruisje in plaats van een kraal. Als je dat kruisje in het begin in je hand hebt, bidt je de Geloofsbelijdenis.

De gebeden uit de rozenkrans bestaan vooral uit Onze Vaders en Wees Gegroeten. Dat zijn de beste gebeden die de mensheid heeft. Het Onze Vader is immers door Jezus zelf aan ons gegeven. In het Onze Vader eren we in het eerste deel God de Vader in Naam (Uw naam worde geheiligd) en daad (Uw rijk kome en Uw wil geschiede en dat gebeurt mede door onze medewerking). Het tweede gedeelte bestaat uit een aantal vragen, waarbij we God impliciet ook eren als voorzienigheid waarvan we iets verwachten te krijgen (geef ons heden ons dagelijks brood, zowel letterlijk voedsel als het geestelijke brood en genade), eren als barmhartige God (vergeef ons onze schuld) en eren als degene die ons van het kwaad verlost (verlos ons van het kwade). Doordat Hij ons Zijn Zoon, de Verlosser geschonken heeft in wiens naam we dus elke keer kunnen vragen van het kwaad verlost te worden en opgenomen te mogen worden in de Hemel, in Gods Rijk (Uw rijk kome, de cirkel is rond).

In het Wees Gegroet eren wij Maria. Maria zei het al in haar Magnificat-gebed toen ze op bezoek was bij haar nicht Elizabeth om haar te helpen. Maria zei dat alle geslachten haar zalig zouden prijzen. Dat gebeurt door het herhalen van de groet van de engel: "Wees gegroet Maria, vol van genade. De Heer is met U." Tevens wordt die zaligspreek gerealiseerd door het herhalen van heel veel mensen van datgene wat Elizabeth over Maria zei: "Gij zijt gezegd onder de vrouwen en gezegend is Jezus de vrucht van uw schoot." Ten slotte doet de kerk nog een duidt in het zakje. Zij spreekt Maria al eeuwen aan met de hoogste eretitel "Moeder van God". Na al die eer aan Maria stellen we haar een vraag. Net als in het Onze Vader brengen we eerst eer en daarna stellen we een vraag. We vragen Maria: "Bid voor ons zondaars, nu en in het uur van onze dood." Tegenover die eer die het onbevlekt hart van Maria toekomt, staan wij zondaars met onze bevlekte

harten. Wij hebben de voorspraak van Maria hard nodig. Ook altijd nodig. Elke keer vragen we Maria of ze 'nu' wil bidden, totdat het 'nu' samenvalt met het moment van onze dood.

Bovendien legt Maria in haar Magnificat nog wat uit over het eren van haar. Natuurlijk eren we haar zelf met de engelengroet. De groet die de Boodschapper Gabriël van de Heilige Drieëenheid gekregen had. En we eren haar met de groet waarmee Elizabeth, vervuld van de Heilige Geest, Maria groette. Maar in die groeten zit een eren van de Heilige Drieëenheid die dat allerhoogste schepsel Maria gemaakt heeft en volmaakt gemaakt heeft.

Ik groet U Maria, dochter van God de Vader, zeggen we letterlijk bij het begin van de Rozenkrans. Dat herhalen we telkens in het Wees Gegroet: "Wees gegroet Maria, de Heer is met U", God de Vader is met U. Ik groet U Maria, Moeder van God de Zoon, zeggen we letterlijk bij het begin van de rozenkrans. Dat herhalen we telkens in het Wees Gegroet. "Wees gegroet Maria, gezegend is Jezus, de vrucht van uw schoot." De Kerk haakt daar ook bij aan door haar aan te spreken met "Heilige Maria, Moeder van God." Tevens is de naam Jezus gevallen. Jezus betekent Redder. Dus Maria is de moeder van de Redder, onze verlosser. Een medewerking van haar aan een van de allergrootste geschenken die God aan ons mensen gegeven heeft. In het Wees Gegroet eren we God zelf door Jezus, de redder te zegenen, te eren: "Gezegend is Jezus."

Ten slotte zeggen we letterlijk aan het begin van de rozenkrans "Ik groet U Maria, Bruid van God de Heilige Geest." Dat herhalen we in de Wees Gegroeten: "Wees gegroet Maria, vol van genade." Vol van de Heilige Geest, die Heer is en het leven geeft, die genade geeft. En Maria is vol van die genade. En ze is heilig als de Heilige Geest. De kerk sluit zich daarbij aan: "Heilige Maria..." Uit deze onbevleete

Ontvangenis, uit dat Onbevlekt Hart, Bruid van de Heilige Geest is door de Heilige Geest Jezus geboren, de vrucht van haar schoot. We eren in de rozenkrans diverse keren nogmaals God, zo volledig als we kunnen met de woorden: "Eer aan de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, zoals het was in het begin en nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen."

Laten we elke dag proberen met aandacht een deel of geheel te bidden van de rozenkrans. Als je Maria goeiedag zegt met "Wees gegroet Maria", dan wil ze "nu en in het uur van onze dood" heel graag reageren door gebeden te verhoren door voor ons te bidden. Maar je moet het natuurlijk aan iemand zo vol van genade wel netjes, bewust en met eerbied vragen. De rozenkrans met zijn Onze Vaders en Wees Gegroeten is door Maria zelf en door de Kerk gedurende vele eeuwen aanbevolen. Velen hebben zo gebeden. Laten wij ons in deze tijd daarbij aansluiten.

Getekend diaken Edwin Veldman

Wist u dat...

... het uurwerk van de kerk in Macharen volledig is geres-
taureerd? Al langere tijd was het uurwerk in de avond
niet zichtbaar. De wijzers zijn voorzien van nieuwe
ledverlichting en het uurwerk van nieuwe lagers en
tandwielen.

... onze eigen Jan Janssen samen met Diny een loodzware
pelgrimstocht heeft gemaakt tijdens het ontwikkelen
van dit kerkblad? Over de tocht van Porto naar Santiago
de Compostela (ongeveer 280 kilometer) hebben de
twee doorzetters twaalf dagen gedaan. De hoge tempe-
raturen en hoogteverschillen maakten het extra lastig,
maar uiteindelijk was het naar eigen zeggen een prachtige
tocht om nooit te vergeten!

... de jongeren van onze parochie laatst een hele mooie
bijeenkomst hebben gehad? Het thema was 'het katho-
lieke huwelijk' en dit werd luchtig besproken met
ervaringsdeskundigen in het zonnetje in een prachtige,
groene tuin.

... (wellicht naar aanleiding van deze bijeenkomst) er weer
twee jonge stelletjes in het huwelijksbootje zullen stappen
binnenkort?

... de app 'MijnRKK' is opgeheven? Via de app werd er
gecommuniceerd over allerlei zaken in onze parochie.
Uiteindelijk blijkt dat deze informatie ook prima kan
worden verspreid via de website, facebookpagina en ons
eigen parochieblad.

... we weer een mooie nieuwe groep communicanten en
vormelingen hebben?

... ook kapelaan Quinten Kerckhofs en Patrick Dappers met
zijn vrouw Suzanne uit onze parochie deze zomer de
'Camino Portuques' hebben gelopen? Ook zij hebben
onderweg veel nieuwe mensen tijdens deze pelgrims-
tocht mogen ontmoeten en zijn een onvergetelijke
ervaring rijker van deze pelgrimage.

... er een herdenkingsplaats van de Heilige Titus Brandsma
in de Mariakapel van de Grote Kerk is gemaakt? Hier kun
je dagelijks een kaarsje of noveenkaars bij aansteken.

... de 'Vrienden van de Grote Kerk' in de startblokken staan,
om beklimmingen van de toren van de Grote Kerk en
rondleidingen te verzorgen?
Alle informatie vind je op de prikborden achter in de kerk
of mail naar: gotojj@home.nl

... de Gerarduskalender weer verkrijgbaar is? Zolang de
voorraad strekt is de Gerarduskalender van 2024 weer
verkrijgbaar bij het secretariaat. Deze kost € 10,-.
Soms zinnig, soms grappig maar in elk geval leuk voor
jezelf of om iemand cadeau te doen!

... de Grote Kerk op Eerste- en Tweede Kerstdag extra
geopend is van 13.30 tot 17.00 uur om een bezoekje te
brengen aan onze prachtige Kerststal?

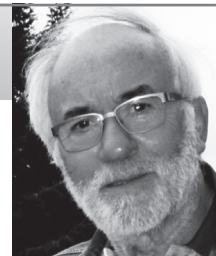
... dat u ook alles van onze parochie kunt terugvinden op
de website: www.parochiewillibrordus.nl

Nog meer 'Vertelselkes'?

**Zestig prachtige 'Vertelselkes' van Jan Ulijn samengebracht
in een exclusief boekwerk dat u met veel plezier zal gaan
lezen of cadeau gaat geven?**

Bestel het boek voor € 15,- door een mail te sturen naar:
gotojj@home.nl of bel: **06-81849154**. De opbrengst komt
ten goede aan de "Vrienden van de Grote Kerk" die hiervoor
een mooie bestemming hebben.

Mijn “Vertelselkes” beschrijven kleine dingen. Dingen, die al nostalgie geworden zijn, maar ook actuele voorvallen, op mijn eigen manier verteld, deels met een lach of een traan. Ook het A.B.O (Algemeen Beschaafd Oss) en het K.P.O. (Keij Plat Oss) zal af en toe langs komen. Ik wens U veel leesplezier toe.

D’n Heufhof

We hèn nie mèr zo’n mooi vurjaorre. ‘t Blèft te kauw, te nat, te weinderig èn wà t’r overblèft is ôk nie um naor huis te schrijve. Nééje, dan vruuger, toen han we áánder weer. Dan kwaam halluf mèrt de lente. Dan lengde de daag al wà, de náächte wà záächter èn ‘t weer wà vriendelijker.

Dan worde onze vaoder nie alleen onrustiger, màr ok wà ongedùriger. ‘t Wier tijd um aon d’n binnenhof te gaon denke; onzen binnenhof aon ‘t Gèffes pèdje; opgedèld in drie parte. ‘n Dorde rog; ‘n dorde èrrepel èn ‘n dorde um te heuve. D’n binnenhof, de plèk waar vur ons ‘t olling jaor gruunte worde getuld, al of nie naor ons táánd. ‘t Plèkske waar nie zo groet; hogstens unne schráóle halven hont. Nie te groet mar vur onze vaoder: ‘zèn hufke’, zèn plèkske waar ie duk te veine waar.

Mar uurst moes t’r gezùrrugd worre vur ‘t zaod. ‘t Zaod, wà in ‘t vurjaor aongerikkemedéérd wier in de zaodkrant van van den Elzen ut Vinkel. Wéékelijks stond ie deinsdags op de mèrt mi z’n zaod èn zonne krant. Dieje krant, ons moeder braocht ‘m mee, daor stond wà in. De plaotjes wááre zo moei dà g’t haost sunt vond ‘t zaod ‘r van in de grond te douwe.

Afijn, onze vaoder zaat bekant ‘n héél week mi dieje krant in z’n haand ut te zuuke wà ‘tie zu zette en zaaie èn... hoeveul. Op ‘t bégeslote lijsje vulde ie dà dan in, èn van welk sort ie wà wo. Ons moeder toog dan de week d’r op mi de ‘teullijst’ vur ons gruunteseizoen wir richting mèrt waar van den Elzen ‘t standepé klaor makte. Às toetje din ie ‘r dan ‘n zèkske bloemzaod bè às kadoetje. Mèstal violtjes, mooi um op d’n berm van d’n bloemenhof te zààie.

Dan begos vur ons vaoder ‘t zààiklaor maake van d’n heufhof. Dà waar nie ‘t fijnste wèrek. Dan worde d’n béérput leeg-gemakt. Ons huis waar van vur d’n ôrlog èn die han nog gèn riolering. Daor moeste zèlluf vur zurrige. Vur ‘t ‘huske’, ons w.c., worde in de misse unne put van losse steen geleed van ongeveer ènne kuub. Ons w.c., dà huske, waar nèt ‘n ijscokar; unne vierkantigen bak mi in ‘t midde ‘n rond gat dà afgeslote kos worre mi unnen deksel; de stankafsluiter in diejen téd. ‘n Enkele rioolbuis verbond die ‘ijscokar’ mi dieje lossesteen geléede put unne zogenaamde ‘zinkput’. Ons riolering waar dan pas vur de helft compleet. ‘t Afvalwaoter ut de geut (‘t ènnigste) ging mi ‘n klein pèpke (‘t gutgat’) ‘n èndje in d’n hof waar ‘t geloosd wier. D’n uurste put, waar d’n beer in wier verzameld, waar ons vaoder zonne mèspot. Hierin zaat ‘t goud vur zonnen binnenhof. In mèrt zàát ie mèstal vol dus wier ‘t téd dà ‘t’r gemèst worde.

In diejen tijd werkte de mèste in ‘t algeméén aolling dáág van ‘s-mèrriges zeuve tot ‘s-aovonds vijf èn ‘s-zaoterdays tot één uur. De zaoterdag-e-middag bleef dan over um te ‘béére’. Mar dà vond ons moeder nie goed; die hield nie van die tonne ingedikte stront langs de waslijn en de smurrie op

‘t hofpèdje. Èn dan dieje stank. Dus viet onze vaoder mèstal unne snipperdag; hij ha ‘t’r per slot van zàáke drie per jaor. Ze ware dus op déés menier goed besteed.

Às ie de put leeggerééje haj mi ton en kruiwage èn d’n beer uitgegooied haj mi unnen beerschupper begos ie te spaojie. Vorke vur vorke, karsrèècht, ééve diep, hier èn daor ‘t váást van d’n beer ‘n bietje lègger douwend.

Nao ‘n vorke of drie begos ‘t heuve. Mi de rijf de grond gèf mááke, ‘n touwke vur ‘t réécht houwe te spanne, al of nie gàòtjes mááke en dan ‘t heufgràà d’r in.

Hauwkès, èrtjes, flodderbônne, bôtterbaontjes, spèkbônne, sjallotte, juin, kroote, winterwortels, hiete wurtelkes; van alles. Ge moet ‘m dan ôk nie plaoge, dan kumt ie in de waows èn wurd’t ie buus.

‘n Enkele wééke laoter waar ‘t tijd vur de pootèrrepel èn de plèntjes. Vroeg èn laote èrrepel èn vur wà de plèntjes betreft: witte èn sevoeije kòlle, moes, spruite èn wà wijer nog op zonne pad kwaam. Mèstal waar dà nie veul mèr.

Às alles uitkwáám èn groeide trééj ie duk d’n binnenhof in; zeker às d’r volluk kwaam waar ‘t uurste waar ze naor ginge kijke um de groei, zonne groei, te bewondere.

Wij leefde van èn hij vùr zonnen binnenhof, zènne gruunte-tuin, zènnen heufhof.

In gesprek met de pastoor en de kapelaan (vervolg)

Hoi, ik ben Valerie. Ongeveer 26 jaar geleden ben ik gedoopt en met mij veel van mijn vrienden en vriendinnen. Hoeveel van hen er tegenwoordig nog naar de kerk gaan, kan ik op één hand tellen. Dit is een keuze die ze mogen maken, maar weten ze eigenlijk waar ze niet voor kiezen? Een tijdje terug vroeg een vriend mij of wij christenen elk jaar onze communie doen en of een hostie een soort tosti is. Ik besloot in gesprek te gaan met de pastoor aan de hand van vragen van mijn gedoopte maar "ongelovige" vrienden. Ook ik kwam erachter dat er nog een hoop te leren is over de christelijke levenswijze. In deze editie praat ik niet alleen met pastoor Kerssemakers (P), maar ook met kapelaan Kerckhofs (K). We hebben het over de menselijke kant van het priesterschap.

De vorige keer benoemden jullie dat jullie op menselijk gebied veel kunnen leren van media. Kapelaan, heb je niet af en toe het idee op jouw leeftijd dat je nog niet wereldwijd genoeg bent om allerlei menselijke zaken te verkondigen als priester?

K: We zijn uiteindelijk allemaal leerlingen van Christus. We mogen ook leren van stommititeiten. En God helpt mee. Voordat ik de biecht ga horen, bid ik altijd tot de Heilige Geest dat ik een goede biechtvader mag zijn en mensen echt kan helpen.

Het is vrij duidelijk dat je alles weet van het Christendom. Maar priester zijn is natuurlijk ook een heel menselijk iets en dat is wellicht lastiger.

K: Natuurlijk moet ik daar nog in groeien. Ik ga er vanuit dat meneer pastoor dat ook had toen hij net priester was.

P: Maar je blijft altijd groeien, hè. Als je denkt dat je er helemaal bent, heb je het verkeerd. Ik leer ook weer een hoop van Quinten sinds hij hier in huis woont. Niet alleen over boekenkennis, maar ook over sommige menselijke zaken. Je moet daar altijd alert op blijven. Daarom is het goed dat priesters bij elkaar wonen. Ik ben heel lang de standaard voor mezelf geweest. Je wordt scherp gehouden doordat iemand anders wellicht dingen weer anders doet.

K: Iedereen heeft ook zijn eigen specialiteiten. De ene heeft veel kennis van het boek Exodus en de ander van de kerkvaders. Dat vult elkaar aan. Wij zijn overigens geen collega's. Wij zijn broeders onder elkaar. Dat zit gefundeerd in de heilige wijding. De bisschop is onze vader in het priesterschap.

P: Toen ik pas priester was, moest ik een moeder begraven

met een hele grote familie. Ik denk wel zeven à acht kinderen. Ik kwam bij dat gezin binnen en kreeg te horen: "Moet da menneke ons moeder begraven?" Maar ja, als je alleen in een parochie staat, hebben ze ook niet veel keus. Dus ik zei: "Ja, dit menneke gaat jullie moeder begraven."

K: Ik had deze middag een ziekenzalving en heb van tevoren in de boeken wel vijf keer nog een keer nagelezen hoe dat moet. Dan kom ik daar aan, wil beginnen met de biecht en merk dat die meneer niet meer kan spreken. Daar heb ik geen moment bij stilgestaan op de weg daar naartoe.

Wat heb je gedaan?

K: Ik moest er toch iets mee. Hij leek wel bij bewustzijn, dus ik zei: "Denk eens terug aan uw leven, aan de dingen waar u spijt van hebt en breng die eens bij God." Zo hebben we toch iets gedaan in de richting van biechten. Ik had bijvoorbeeld ook de tien geboden kunnen nalopen en kunnen vragen of de meneer wilde knikken of schudden. Die dingen moet je allemaal leren. Nu weet ik dat. Ik weet ook inmiddels dat ik aan de telefoon moet vragen of iemand wel nog kan slikken en de communie kan ontvangen. Ik heb iemand ook weleens een kruimeltje van de heilige hostie gegeven. Die dingen leer je alleen in de praktijk.

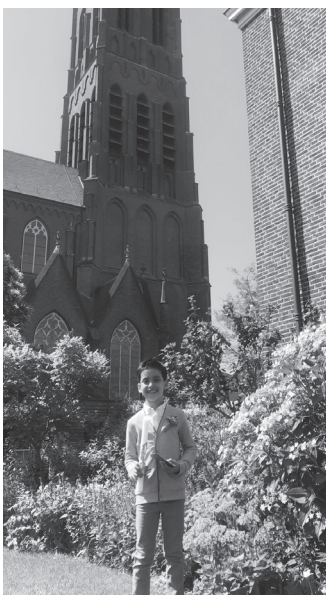
Wat vindt u van deze kwesties?

U kunt nu, voor het eerst, uw mening mailen naar

info@parochiewillibrordus.nl

Wellicht plaatsen we uw brief wel in het volgende blad.

Valerie in gesprek met pastoor Roland Kerssemakers: zie eerder uitgegeven Parochiebladen en de volgende uitgave.

Eerste Heilige Communie

Na een jaar van voorbereiden deed op zondag 25 juni Jason Kruger tijdens de hoogmis in de Grote Kerk zijn Eerste Heilige Communie.

Daarna werden in de pastorietaan vele foto's gemaakt met zijn ouders en familie. We wensen Jason en familie veel geluk en zegen toe.

Uw kind ook voorbereiden op de Eerste Heilige Communie?

Informatie vindt u op de website van de parochie:

www.parochiewillibrordus.nl of stuur een email naar **info@parochiewillibrordus.nl**.

KERSTCONCERT

Les Chanteurs de Saint Gérard

met gastoptreden van violiste Marieke Keser
onder leiding van dirigent en pianist Rein Boeijen

zondag
17 december 2023

aanvang 19.30 | gratis toegang

een vrijwillige bijdrage wordt op prijs gesteld

Grote Kerk
Oss

“Apostel van de Rozenkrans”: De Zalige Bartolo Longo

‘Elke heilige heeft een verleden en elke zondaar een toekomst.’ Deze troostvolle woorden worden toegeschreven aan de heilige kerkvader Augustinus van Hippo en gelden ongetwijfeld voor alle heiligen en ook voor ons. Maar voor de een misschien nog net iets meer dan voor de ander.

Tijdens de afgelopen catecheselessen werd gezegd dat het voor sommige heiligen toch wel “makkelijker” moest zijn om heilig te worden aangezien zij al van kindsbeen af met God verbonden leefden en wondertekens mochten aanschouwen. Daartegenover willen we hier een andere heilige man zetten, van wie het verleden zelfs de turbulente escapades van Sint-Augustinus doet verbleken. We zullen het hebben over de zalige Bartolo Longo, een man in wie de woorden van Sint-Paulus werkelijkheid worden: *“Waar de zonde heeft gewoekerd, werd de genade mateloos.”* (Rom. 5, 20) Hij kreeg de eretitel “apostel van de Rozenkrans” en aangezien oktober de Rozenkransmaand is, brengen we deze onbekende zalige graag voor het voetlicht in dit nummer van het parochieblad.

Zijn jeugd

Bartolo Longo wordt geboren op 10 februari 1841 in Latiano, in het zuiden van het huidige Italië maar toen in het Koninkrijk der Beide Siciliën. Drie dagen later, op 13 februari ontvangt hij het Heilig Doopsel. Zijn ouders, dokter Bartolomeo Longo en Antonina Luparelli zijn welstellende en gelovige, katholieke mensen met een grote aandacht voor de armen. Het gebed in de familie Longo is niet vreemd want dagelijks bidden ze samen de Rozenkrans. Van zijn vader leert hij de liefde voor muziek en schoonheid. De priesters die aan Bartolo les gaven erkenden in hem een intelligente en hartelijke jongeman, hetzij soms wat ondeugend en vurig van temperament

(hij blijft natuurlijk een Italiaan). Het leven verandert ingrijpend voor Bartolo wanneer hij op tienjarige leeftijd zijn moeder verliest. Hierdoor begint Bartolo langzaam weg te glijden van het geloof en de Kerk.

De universiteit

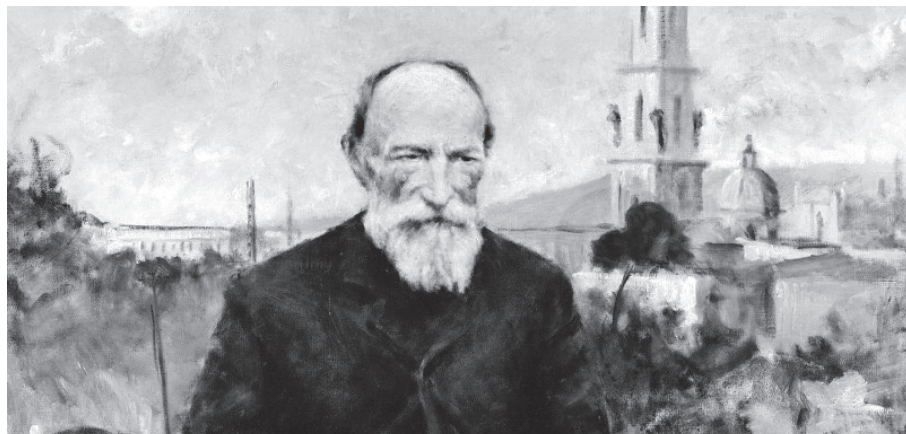
Wanneer Bartolo twintig jaar oud is, gaat hij rechten studeren aan de universiteit van Napels. De universiteit kent echter niet meer de rustige en beschaafde sfeer die er hing toen Sint-Thomas van Aquino er in de dertiende eeuw doceerde. Het is een tijd van grote onrust op politiek en spiritueel terrein. Generaal Garibaldi is druk bezig met de *Risorgimento*, de eenmaking van wat we nu Italië noemen. Tevoren echter bestond het land uit allerlei kleinere koninkrijken, waaronder ook de Pauselijke Staten. Door naar de universiteit te gaan, bevindt Bartolo zich in het ware hart van deze revolutie van de eenmaking. Want in Napels was de eerste rebellie begonnen in 1820. De Pauselijke Staten zijn een doorn in het oog voor Garibaldi en zijn nationalistische beweging. Daarom voedt de eenmakingsbeweging ook heel sterk de anti-clericale gevoelens. Men wil absoluut geen paus en zeker geen paus met een eigen grondgebied. Daarom zijn er aan de universiteit in Napels betogingen tegen de paus. Ook Bartolo koestert deze anti-clericale gevoelens. Zo schrijft hij: *“Ook in mij groeide een haat tegenover kloosterlingen, priesters en de paus en ik haatte in het bijzonder de dominicanen, de krachtigste en ijverigste bestrijders van deze grote en moderne professoren, die door de*

universiteit de zonen van de vooruitgang, de verdedigers van de wetenschap en de kampioenen van alle vormen van vrijheid werden genoemd.”

Op spiritueel terrein doen ook allerlei vreemde dingen hun intocht. Het land wordt overspoeld door occulte, spiritistische en satanistische bewegingen. In zijn verwardheid en leegheid bezoekt Bartolo de beruchte mediums in Napels. Die proberen de geesten van de overledenen op te roepen. Dat is de eerste keer dat hij in aanraking komt met het occulte. Zijn honger naar meer bovennatuurlijke ervaringen brengt hem tot het satanisme, de aanhangers en aanbidders van de duivel. Bartolo groeit steeds verder in de satanische sekte waardoor hij na een tijd van studie en rigoreus vasten tot priester van Satan wordt gewijd en zijn ziel belooft aan een demon. Als satanische priesters zit hij de satanische rituelen voor en preekt hij nog meer op een heiligschennende manier tegen God en Zijn Kerk.

Zijn bekering

Bartolo's familie maakt zich zorgen om wat er van hem geworden is. Ze proberen op hem in te praten maar het mag niet baten. Ze beginnen voor hem te bidden en roepen de hulp in van professor Vincenzo Pepe, een degelijke katholieke man aan de universiteit. Hij heeft enkele ontmoetingen met Bartolo en vraagt hem op de man af: *“Wil je soms sterven in het gekkenhuis en voor eeuwig verworpen worden?”* Bartolo kan niet ontkennen dat zijn geestelijke en lichamelijke toestand beroerd is. Hij lijdt aan hallucinaties, nachtmerries, lichamelijke klachten en zware depressies. Dat zet hem aan het denken. Professor Pepe neemt Bartolo onder zijn hoede en kan hem overtuigen om Alberto Radente te ontmoeten, een geleerde pater dominicaan. Er volgen drie weken van intensieve gesprekken met pater Alberto waarna Bartolo gaat biechten. Op het hoogfeest van het Allerheiligste Hart van Jezus spreekt Bartolo zijn biecht en ontvangt hij de absolutie waardoor hij opnieuw verzoend wordt met God en de Kerk. Bij wijze van boetedoening legt Bartolo zichzelf op om bijzonder zorg te gaan dragen voor de zieken. Hij gaat werken in het Napolitaanse ziekenhuis voor de ongene-

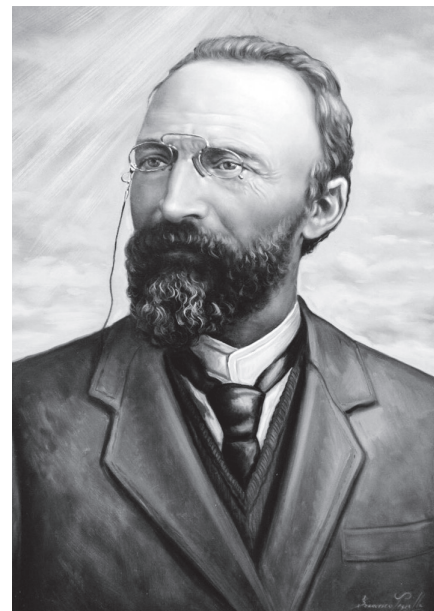
selijk zieken om daar de zieken bij te staan met het gebed. Om een oogje in het zeil te kunnen houden staat professor Pepe toe dat Bartolo bij hem intrekt en omringt hij hem met trouwe en toegewijde gelovigen.

De apostel van de Rozenkrans

Na zijn bekering breekt Bartolo totaal met het satanisme, treedt hij toe tot de derde orde van de heilige Dominicus en ontvangt de naam "broeder Rosario". De Rozenkrans zal dan ook zijn trouwe anker en middel tot de verlossing zijn. Tijdens een bezoek aan de stad Pompeii in 1872 wordt zijn geloof opnieuw op de proef gesteld. Hij ziet hoe de mensen uit Pompeii zelfs de meest basale catechese missen en een makkelijke prooi zijn voor de spiritualistische dwalingen. Hij is verbijsterd en vervuld van medelijden door hetgeen hij ziet: onwetendheid, gebrek aan geloof, bijgeloof, armoede en zedenbederf. De oude priester in de vervallen kerk ziet nauwelijks een van zijn parochianen. Geconfronteerd met de bedroevende toestand die hij in Pompeii aantreft, raakt hij verstrikt in een depressie en denkt hij terug aan zijn verderfelijke verleden. Zo schrijft hij: *"Op een dag liep ik door de velden bij Pompeii, Arpaia genaamd, terwijl ik terugdacht aan mijn vorige toestand als priester van Satan. Pater Alberto had me herhaaldelijk gezegd dat ik daar niet meer aan mocht terugdenken of op reflecteren. Maar ik bedacht me dat zoals het priesterschap van Christus voor eeuwig is, misschien ook het priesterschap van Satan eeuwig zou kunnen zijn. Dus ondanks mijn berouw dacht ik: 'Ik ben nog steeds aan Satan gewijd en nog steeds zijn slaaf en eigendom en hij wacht me op in de hel.' Terwijl ik zo peinsde over mijn toestand ervoer ik een diep gevoel van wanhoop en pleegde*

ik bijna zelfmoord. Toen hoorde ik een echo in mijn oor van de stem van pater Alberto die de woorden van de heilige Maagd Maria herhaalde: 'Wie mijn Rozenkrans preekt zal gered worden.' Deze woorden brachten onmiddellijk verlichting in mijn ziel. Op mijn knieën vallend riep ik uit: 'Als uw woorden waar zijn dat hij die de Rozenkrans preekt gered zal worden, dan zal ik de redding bereiken want ik zal deze aarde niet verlaten alvorens ik de Rozenkrans heb verbreid.' Op dat moment luidde de kleine klok van de parochiekerk om de mensen uit te nodigen om het Angelus te bidden. Dit was als de bezegeling van mijn krachtige beslissing." Aldus wordt de Rozenkrans de keten waarmee hij zich sterker aan Jezus en Maria bindt en de ketenen van Satan verbreekt.

Bartolo leert iedereen de Rozenkrans te bidden en maakt van de verspreiding van de Rozenkrans zijn levensmissie en geïnspireerd door zijn vriendin Sint-Caterina Volpicielli begint hij in 1873 in Pompeii met het herstel van de vervallen kerk. Ieder jaar organiseert hij ook een Rozenkransdag met allerlei festiviteiten en in 1875 nodigt hij voor een parochiemijsie een groep priesters uit om te komen spreken over de devotie tot de heilige Rozenkrans. Op 8 mei 1876 wordt begonnen met de bouw van het huidige heiligdom, toegewijd aan Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans en de plechtige kerkwijding geschiedt op 7 mei 1891 door Raffaele Kardinaal Monaco La Valetta, de pauselijk legaat die paus Leo XIII vertegenwoordigt. In 1901 wordt het heiligdom verheven tot een pauselijke basiliek. In 1877 schrijft hij het boek *De vijftien zaterdagen*, een boek waarin allerlei mirakels worden opgenomen die verband houden met de Rozenkrans en in 1884 begint hij het tijdschrift

Il Rosario e la Nuova Pompeii. Verder schrijft hij ook allerlei gebeden en novenen waaronder de *Pompeii noveen*. In dit alles wordt hij ondersteund door gravin Mariana di Fusco, met wie hij in 1885 in het huwelijk treedt.

Tot het einde van zijn dagen zal hij zich blijven inzetten voor het heiligdom, voor de hulpbehoevenden en voor de wezen. Tijdens zijn laatste uren op 5 oktober 1926 bidt hij de Rozenkrans samen met de wezen die zich rond zijn sterfbed hebben verzameld. Met zijn laatste adem brengt hij nog uit: *"Mijn enige verlangen is om Maria te zien, die mij gered heeft en die me zal redden uit de boeien van Satan."* Hij wordt begraven op 7 oktober, het feest van Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans. De heilige Johannes Paulus II verklaart Bartolo Longo zalig in 1980. Zijn lichaam ligt begraven in de basiliek van Pompeii.

Getekend kapelaan Quinten Kerckhofs

Uitgeleide gedaan vanuit onze Willibrordus Parochie

Naam overledenen:

✠ Petronella van Schaijk

✠ Gonny Vincken Gubbels

Leeftijd

85 jaar

87 jaar

Kerk

H. Willibrordus, Berghem

M.O.O. kerk, Oss

Vastenactie, Wereldjongerendagen en de gift van de Lions actie 'Boeken markt' in de Visserskerk

De Wereldjongerendagen 2023

Met de Advents/Vastenactie die we dit jaar gehouden hebben met het idee voor onze jonge mensen een mogelijkheid te scheppen om naar de Wereldjongerendagen in Lissabon te gaan, zijn we blij dat dat gelukt is.

Via vrienden in Chili ben ik in contact met Maria Monserrat uit Argentinië, die ik vanuit een ander speciaal potje heb kunnen steunen, zodat zij deel kon nemen aan dezelfde wereldjongerendagen: zij heeft daarbij nog een hele maand gewerkt als vrijwilligster in de organisatie.

Aangevuld met een deel van de gift afkomstig van de Lion-club die een boekenmarkt heeft gehouden in de Visserskerk, was het mogelijk dat ook Jakub Kołodziejczyk naar Lissabon kon gaan als vertegenwoordiger van al onze jonge gelovigen uit de parochie. Zijn relaas vindt u hiernaast.

Zo hebben we twee mooi verslagen van een geweldige gebeurtenis waar honderdduizenden jongeren bij elkaar zijn geweest om het Geloof te vieren, te delen en van Jezus te leren.

Wereldjongerendagen vanuit María's ogen

María is een jonge bevriende gelovige van de pastoor die ontzettend graag wilde werken op de Wereldjongerendagen in Portugal. Helaas had haar parochie in Argentinië geen geld om haar te sponsoren. Daarom heeft de pastoor besloten om deels zelf en deels met het geld van de laatste vastenactie María's vliegticket te betalen. Dolblij met deze geste schreef ze ons een brief.

"Ik schrijf deze regels om met u en de parochiegemeenschap van uw stad mijn ervaringen op de Wereldjongerendag Lissabon 2023 te delen.

In 2016 kreeg ik de kans om als pelgrim deel te nemen aan de Wereldjongerendagen die in Krakau werd gehouden. Ik had het diepe verlangen om deel te nemen aan de verschillende activiteiten die gemeenschappen binnen de Katholieke Kerk aan jongeren kunnen bieden: onder meer kampen, trainingen, apostolaten. Die ervaring was zo sterk voor mij dat ik er altijd naar heb verlangd om terug te keren.

Een paar maanden geleden lanceerde Banco Santander (een Spaanse bank) 200 beurzen om mensen aan te nemen die formeel werken in de organisatie van WJD 2023. Een van de verschillende voorwaarden die zij stelde, was dat 180 mensen Portugees moesten zijn, dat wil zeggen slechts 20 buitenlanders. Met het stellige voorstel dat ik deze ervaring nieuw leven in wilde blazen, begon mijn strijd met gebed en verschillende offers aan Jezus. Uiteindelijk deed ik een belofte aan San Francisco Marto, een van de heilige herders aan wie de Maagd verscheen in Fatima, en beloofde dat als hij tussenbeide zou komen zodat ik naar zijn land zou kunnen reizen en aan de dag zou kunnen deelnemen, ik mijn eerste zoon "Francisco" zou noemen ter ere van hem en om zijn toewijding te verspreiden. En aangezien God zich niet laat overtreffen in vrijgevigheid, ontving Marto San Francisco mijn gebeden en ik de e-mail: Winnaar van de Santander Beurs als 1 van 20 buitenlanders die van over de hele wereld

mochten komen! Maar alleen kwam ik er niet. Samen met God waren er een paar mensen die mij hebben geholpen mijn droom te vervullen, onder wie pater Ronald, wie ik altijd heel dankbaar zal zijn.

Na twee maanden vrijwilligerswerk kan ik zeggen dat het in veel opzichten een verrijkende ervaring was met professionele, spirituele en menselijke groei, waarbij je leert delen met mensen die verschillende geschiedenissen, culturen, talen en dergelijke met zich meebrengen. Maar verenigd in één doel: werken voor Christus. En je vraagt je af: is het de moeite waard om voor Christus te werken? Het is harstikke de moeite waard! Een voorbeeld hiervan zijn precies de Wereldjongerendagen, waar duizenden jonge mensen proberen zich te voeden en te groeien in geloof.

Er zijn in het bijzonder twee beelden van de WJD 2023 die me zullen bijblijven: de jonge mensen die hun toevlucht nemen tot het sacrament van de biecht en de glimlach van zoveel mensen. Omdat ik van mening ben dat we bij de biecht Jezus met nederigheid benaderen en na ontvangst ervan oprechte vreugde kunnen tonen. Precies wat de wereld nodig heeft: nederigheid en vreugde!

Door mijn deelname aan deze nieuwe editie van de Wereldjongerendagen kan ik getuigen dat we het bidden voor en vertrouwen op God nooit moe mogen worden. Omdat Zijn barmhartigheid en gaven om de hemel te bereiken oneindig zijn, wat ook opnieuw bevestigt dat ik deel uitmaak van de katholieke kerk, toegewijd aan bidden voor haar eenheid en heiligheid. Zonder verder oponthoud groet ik Christus de Koning en Zijn moeder, de Heilige Maagd Maria."

*Getekend María Monserrat Baca,
22 jaar, Argentijnse*

Ubi caritas et amor, Deus ibi est **Waar naastenliefde en liefde is, is God daar**

Ik mocht, dankzij pastoor Kerssemakers en vele parochianen, namens onze parochie deelnemen aan de Wereldjongerendagen in Lissabon. Het was een zeer indrukwekkende ervaring, waarover ik graag zou willen vertellen.

Op maandag 24 juli, al vroeg in de ochtend, vertrok ik naar Breda waarvan wij onze pelgrimage naar Lissabon begonnen. Enkele uren later kwamen wij aan in Parijs. We hadden vrije tijd om de schilderachtige straatjes van Montmartre te verkennen, voordat we de H. Mis vierden in de Saint-Pierre de Montmartre (waar ik tevens mocht misdienen). Mgr. Van Den Hende, die met ons meereisde, begon de pelgrimage met een preek waarin hij benadrukte dat elke pelgrimage haar betere en slechtere momenten kent – een les die wij twee dagen later zouden ervaren. We vertrokken toen weer met de bus richting Lourdes.

Toen we er aankwamen woonden we de internationale H. Mis bij, helaas viel het weer erg tegen. Vrije tijd volgde, waarin ik de basiliek en vele souvenirwinkeltjes heb bezocht. We gingen daarna naar de sacramentsprocessie, die plaatsvond in de gigantische ondergrondse bunker, en 's avonds deden we mee aan de lichtprocessie. Ik vond het zelf een van de mooiste momenten van de gehele reis – zulk een menigte die tussen de tientjes van de rozenkrans, die in zo veel verschillende talen werden gebeden, haar kaarsen omhoog stak bij de woorden “Magnificat anima mea, Dominum.” Die avond hadden we voor het eerst een gesprek binnen ons deelgroepje (van 16 mensen). Deze gesprekjes hadden we bijna elke avond, en ook al was de eerste keer een beetje ongemakkelijk, werd dit vanaf de tweede keer iets wat ik me nooit voor zou kunnen stellen als ik niet mee was gekomen. We spraken volledig openhartig met elkaar; we spraken over hoe we deze dagen ervaren met betrekking tot het geloof, maar ook over onszelf – “Hoe voel je je?”; “Hoe gaat het met je?” Het lijken simpele en triviale vragen, maar we deelden met elkaar dat, waar het soms misschien moeilijk is om over te hebben. We hebben heel veel gehuild samen, maar ook heel veel gelachen. In de loop van die 17 dagen zijn we zó hecht met elkaar geworden, dat het echt als een familie voelt. Ik kan het zelf nog steeds niet helemaal geloven.

De ochtend erna hadden wij de H. Mis in het Nederlands bij de Lourdesgrot en vertrokken wij richting Burgos. Onderweg stapten we uit bij de stad San Sebastian, waar de Camino de Santiago doorheen loopt. We liepen een stukje van deze eeuwenoude pelgrimsroute en die avond, in Burgos, begon pas de echte ervaring van een pelgrimage; we moesten slapen in een sporthal. De volgende dag was de feestdag van Titus Brandsma. We bezochten en vierden de H. Mis in zijn gedachtenis in de oogverblindende kathedraal van Burgos en hadden 's avonds een Avond van Barmhartigheid (overigens mijn eerste; prachtige ervaring!).

De volgende dag vertrokken we naar Portugal, naar het stadje Covilhã. Als eerste baden we de rozenkrans in het Portugees, daarna reden we door naar het dorpje Tortosendo.

Nadat alle vijf bussen waren aangekomen, verrasten de bewoners ons helemaal – er was een groep dansers en een orkest die voor ons de weg leidden naar de top van de heuvel, waar de bewoners een groot feest voor ons hadden georganiseerd. Wat blijkt, ze waren al sinds de laatste WJD (in 2019!) aan het voorbereiden om ons te verwelkomen op weg naar Lissabon. Na een avond van dansen vertrokken we naar onze gastfamilies in de omliggende dorpjes, waar we warm werden verwelkomd en waar we de luxe van een bed en warme douche hadden. De volgende dag wandelden we met z'n allen door de schattige Ferro en vierden we 's avonds de H. Mis buiten met de lokale gemeenschap en pastoor, waarna natuurlijk een feest volgde. De volgende dag begonnen we met een uitstapje naar de zwembad en 's middags reden we naar de top van de berg, waar (uiteeraard) een feest was voor pelgrims op weg naar Lissabon uit alle landen. Het bleek dat onze bus de enige was die die dag geen H. Mis had gevierd, dus we vierden de Mis in een kapel op de berg terwijl buiten heel hard muziek speelde. Wij Nederlanders traden ook op; we zongen Het Regent Zonnestralen (het idee om Snollebollekes te zingen werd helaas afgewezen).

De volgende dag namen we afscheid van de gastfamilies en gingen richting Lissabon. Onderweg stopten we in Fatima, waar we de gelegenheid hadden om de bedevaartsoord te ontdekken en de internationale H. Mis bij te wonen. Meteen erna reden we door naar Lissabon, waar we al die dagen naar uitkeken.

Ik moet eerlijk toegeven dat de Wereldjongerendagen zelf niet zo leuk waren als de dagen die ernaartoe leidden. Het was zeer indrukwekkend en zeker inspirerend om die massale hoeveelheden jonge katholieken te zien, maar dat maakte het ook moeilijk om het goed te beleven. Ik heb de Paus alleen op een scherm gezien. De grote hoeveelheden mensen zorgden ervoor dat we als groepje er bijvoorbeeld voor kozen om helemaal niet naar de kruisweg met de Paus te gaan. Er was wel heel veel te doen buiten de grote hoofd-evenementen, en ik heb de dagen doorgebracht met de goede vrienden met wie ik deze pelgrimage mocht ervaren, die daadwerkelijk als familie voelen.

Op de terugreis van Lissabon brachten we de nacht door in een dominicanenklooster in de stad waar St. Dominicus was geboren en op de terugweg naar Breda bezochten we Bordeaux en de St. Michaëlsbasiliek.

Ik zou heel graag nog alle leuke en indrukwekkende details en verhaaltjes vertellen, maar dat zou een heel parochieblad vereisen. Ik zou iedereen die deze reis voor mij mogelijk heeft gemaakt uit de grond van mijn hart willen bedanken; het was een levensveranderende tijd en het waren echt de beste dagen van mijn leven. Ik heb heel veel ontdekt over mijzelf en het geloof. Echter, de les die voor mij het meest heeft betekend, is hoe waarachtig de hymne Ubi Caritas nou echt is.

Getekend Jakub Kołodziejczyk

“Ik noem u geen dienaars meer, maar vrienden” Vriendschap als middel tot heiligheid

Goddelijke vriendschap, “Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden. Gij zijt mijn vrienden, als gij doet wat Ik u gebied. Ik noem u geen dienaars meer, want de dienaar weet niet wat zijn heer doet, maar u heb Ik vrienden genoemd, want Ik heb u alles meegedeeld wat Ik van de Vader heb gehoord.” (Joh. 15, 13 – 15)

Het zijn de woorden die de Heer spreekt tot zijn apostelen. En Hij spreekt die woorden vandaag ook tot ons. Hierbij moeten we bijzonder de aandacht vestigen op de plaats waar deze regels voorkomen in de H. Schrift. Het komt namelijk meteen na Jezus' parabel over de wijnstok en de ranken waarin de oproep klinkt *“Blijft in Mij, zoals Ik in u.”* (Joh. 15, 4) We kunnen dus spreken van de wederzijdse relatie, een Verbond van liefde met God, door Jezus Christus, in de Heilige Geest. Onze allereerste vriendschap zal dus een bovennatuurlijk karakter hebben. En hoe onderhouden we die vriendschap? Door met Hem te spreken in het gebed en in ons dagelijks leven “te doen wat Hij ons gebiedt”. God, van zijn kant, toont zijn liefde voor ons in de genade die wij mogen ontvangen. En het grootste teken van zijn liefde geeft Hij ons in het Eucharistisch Offer waarin Hij dagelijks *“zijn leven geeft voor zijn vrienden”*. (Joh. 15, 13)

Tegelijk leert de klassieke theologie dat *“het bovennatuurlijke leven werkt doorheen het natuurlijke leven”*. Met andere woorden: als we een bovennatuurlijke vriendschap met God kunnen ervaren, moet er ook een natuurlijke vriendschap bestaan.

Menselijke vriendschap

Over die natuurlijke vriendschap tussen mensen is in de loop der eeuwen veel geschreven. Wanneer we een blik werpen op de klassieke oudheid, zien we hoe ook de Griekse filosoof Aristoteles (4e eeuw voor Christus) al tot de conclusie kwam dat *“zonder vrienden niemand ervoor zou kiezen om te leven, zelfs al had hij alle andere goederen.”* (Ethica Nicomachea, VIII, 1). De Romeinse schrijver Cicero (1e eeuw voor Christus) liet ons zelfs een heel traktaat over de vriendschap na. Daarin lezen we onder meer: *“Vriendschap is niets anders dan de overeenstemming in alle goddelijke en menselijke zaken, in goede wil en liefde. Want ik weet dat aan de mensheid niets beters geschonken werd door de onsterfelijke goden dan de vriendschap, behalve dan de wijsheid.”* (De Amicitia, 6,20)

Spirituele vriendschap

Hetgeen de ouden hebben gezegd mag dan wel waar zijn maar als we de vriendschap willen zien als een middel tot heiligheid ontbreekt er iets: Christus. Want *“de goede soort vriendschap tussen ons zou moeten beginnen in Christus, onderhouden worden volgens Christus en heeft zijn doel en waarde in relatie tot Christus.”* (Heilige Aelred van Rievaulx (1110 – 1167), Over de spirituele vriendschap, I, 8). Alleen door Christus wordt de menselijke vriendschap getransformeerd en verheven tot een ware spirituele vriendschap. Als we willen kijken wat de Heilige Schrift ons te zeggen heeft over de vriendschap belanden we voornamelijk bij de wijsheidsliteratuur. Zo lezen we in het boek Wijsheid: *“Een trouwe vriend*

is niet te betalen; het is een heerlijkheid waar niets tegen opweegt. Een trouwe vriend is een levenskruid; wie de Heer vrezen zullen er een vinden. Wie de Heer vreest houdt zijn vriendschap ongekreukt, want zoals hij zelf is, is ook zijn naaste.” (Wijsh. 6, 14 – 17)

Zo'n gelovige vriendschap is een grote rijkdom want men kan er een diepere dimensie van ons leven in beleven. Vaak voelen we de behoefte om onze vreugden, noden, moeilijkheden en problemen met iemand te delen en merken we dat we bij ongelovige vrienden niet alles tot in de diepere dimensies van ons leven kunnen delen. Het gebrek aan geloof kan dan een obstakel vormen. Bij gelovige mensen kunnen we het daarentegen wél bespreken omdat zij leven vanuit dezelfde bron en doel van onze liefde: Jezus Christus. Door de Heilige Geest worden wij gemaakt tot het ene Lichaam van Christus, de Kerk. We zijn dus op een bovennatuurlijke wijze met elkaar verbonden waardoor de menselijke vriendschap wordt verheven en we het gelaat van God in de ander beter kunnen ontdekken. Onze vrienden kunnen bovendien een manier worden om dichter naar God toe te groeien. En hoe mooi is het! Wat een genade is het om zulke vrienden te hebben. Om als het ware samen een tocht te maken met een gemeenschappelijk doel: een pelgrimstocht naar de hemel. Op die tocht zullen de vrienden elkaar steeds beter leren kennen, elkaar soms geduldig verdragen, groeien in de liefde tot God en tot de naaste, anderen tot bekering brengen, elkaars deugden overnemen en elkaars zonden terechtwijzen. Kortom: ze worden een middel voor elkaars heiligheid. En naarmate het doel van deze vriendschap hoger is, zal ze ook van betere kwaliteit zijn.

Concreet: Spirituele vriendschap in ons leven en in de parochie

Een theoretische beschouwing kan mooi zijn maar hoe kunnen we het omzetten in de praktijk? Want veel gelovigen naar zulke gelovige vriendschappen maar zien toch eerder het gebrek eraan. De kern hierbij lijkt me dat we opnieuw moeten ontdekken dat de Kerk een gemeenschap is, de familie van God, die samenkomt rond de Eucharistische Heer. We zijn allemaal broeders en zusters van elkaar. Vriendschappen houden geen stand tenzij we erin investeren. We moeten dus werken aan een gelovig klimaat waarin zulke vriendschappen kunnen ontstaan en aangemoedigd worden, zowel in de parochie als daarbuiten, zowel collectief als individueel. Op collectief niveau denk ik aan de parochie, het bisdom, de nieuwe bewegingen (bv. Emmanuel, Opus Dei, etc.) en het verenigingsleven. Die kunnen door hun structurele werking een hulpmiddel zijn voor de opwarming van het klimaat van ons hart. Tegelijk kunnen die structuren niet alles voor ons doen. We moeten zelf in beweging komen, ons in onze kwetsbaarheid aan de anderen durven schenken om werkelijk te komen tot diepere vriendschappen in gelovige verbondenheid.

Tot slot nog enkele eenvoudige maar waardevolle dingen die we kunnen doen om onze spirituele vriendschappen op te bouwen en te onderhouden. Woon allereerst zo vaak als mogelijk de H. Mis bij (onze belangrijkste vriendschap is

die met de Heer). Doe dan vooral moeite om elkaar te leren kennen! Ook die vrouw die drie rijen achter u zit in de kerk. Dat kan ook door deel te nemen aan parochieactiviteiten (koffie na de H. Mis, catechese, vrijwilligersdag,...) of u aan te sluiten bij groepjes van gelovige mensen (bv. gebedsgroep, jongerenkampen, derde Orde van de Karmel,...). Daarnaast is het belangrijk om samen of voor elkaar te bidden en belangrijke dagen te onthouden van uw vrienden zoals verjaardagen. U kunt ook samen op uitstap gaan, op bedevaart of op reis. Of nodig elkaar gewoon uit voor de koffie of het eten. Ten slotte kunt u elkaar aansporen om heilig

te worden door samen over lezingen en de mis te spreken. Vrienden helpen ons groeien in heiligheid. Niemand kan leven zonder vrienden. Zelfs Jezus had vrienden tijdens zijn aardse leven. Denk aan Martha, Maria, Lazarus en de apostelen. Laat ons bouwen aan vriendschappen die ons in dit leven begeleiden naar het eeuwige leven.

“Een vriendschap die kan eindigen is nooit echt geweest.”
(H. Hiëronymus)

Getekend kapelaan Quinten Kerckhofs

’t Heilig Bruurke

In het vorige parochieblad heb ik jullie een verslag laten toekomen van mijn eerste reis naar Lourdes. Deze was heel indrukwekkend en ik kan de reis iedereen aanbevelen. Echter besepte ik terdege dat wij in onze buurt ook een plaats hebben om te bidden en stil te staan bij het geloof. We kunnen ons wenden tot en een voorspraak doen met wat er in ons hart ligt bij ’t Heilig Bruurke in Megen. Het ligt niet zo ver. Een fietstochtje naar deze historische stad en zijn kleine kapel is zeker de moeite van het bezoeken waard.

’t Heilig Bruurke was de bijnaam van broeder Everardus Witte. Hij kwam op voor de onderkant van de Megense gemeenschap. Na zijn dood is hij hiervoor vereerd met zijn eigen kapel. Vele mensen zijn hier naar binnengegaan. Elke keer als ik deze ruimte betreed, komt er een gevoel van liefde en harmonie tot mij. Ik zie dan dat er briefjes in de mouwen en in de kraag van het beeld van Everardus gestopt zijn. Allemaal wensen van de bezoekers. Ik heb vernomen dat de Minderbroeders van de Franciscanen deze briefjes in hun gebeden verhoren. Dagelijks is de Kloosterkerk en Everarduskapel geopend van 9.00 uur tot 19.00 uur.

In mijn kennissenkring had ik twee vrouwen die mij lieten kennismaken met ’t Heilig Bruurke. Zij waren, ieder voor zich, gelovig en “idolaat” aan Everardus Witte en gaven veel aandacht aan de minderbedeelden en de minder bekwamen. Daarnaast stond bij hen allebei gebed en bezinning heel erg centraal. Hun gebeden waren gericht op hun medemens. Omdat ze in Berghem woonden, werden er veel mensen uit ons dorp gehoord in hun gebeden. Totdat ze zelf aandacht en een gebed nodig hadden. Jaren geleden, in de tijd voor corona, had ik dit op mij genomen. Elke keer ging ik voor hen naar de Everarduskapel in Megen om te bidden en om genezing te vragen. Toen genezing niet meer mogelijk was, vroeg ik of zij kracht kregen om hun leven en lijden te accepteren.

Een wonder is voor mij iets wat niet verwacht kon worden, een nieuw begin, een nieuwe kans. Het is een woord dat vele ladingen dekt. Vele zaken kunnen als een wonder ervaren worden. Testament bekeken is de omschrijving van een ‘wonder’ een opvallend gebeuren waarbij mensen een bijzondere kracht van God ervaren. Deze vrouwen hebben geen wonderbaarlijke genezing ondervonden. Echter, zij hebben de bijzondere kracht van God ervaren. Zij werden gesterkt in hun geloof, mede doordat ze wisten dat er elke keer voor hen gebeden werd in de Kloosterkerk in Megen.

Omdat ’t Heilig Bruurke in mijn leven een grote betekenis heeft gekregen, richt ik mij nu tot jullie met een belangrijke gebeurtenis. Ik citeer broeder Wim Pot uit de nieuwsbrief van het Everardus Witte fonds: “Het zaligverklaringsproces van Broeder Everardus is heropend! Het is een bijzondere mijlpaal waaruit nu al de betekenis van het leven van ’t Heilig Bruurke blijkt. Hij weet in al zijn eenvoud en nederigheid de harten van de mensen te bereiken. Vaak is het door concrete mensen dat het geloof wordt doorgegeven. Mensen die voorbeelden zijn van een goed leven, mensen die dienstbaar zijn aan anderen, mensen van gebed. Moge de heropening van het proces ertoe bijdragen dat het geloof wordt verkondigd door het leven van ’t Heilig Bruurke en dat steeds meer mensen zich tot hem kunnen wenden voor zijn voorspraak in wat ons aan het hart ligt.”

Het Everardus Witte Fonds heeft de samenwerking opgezocht met het Katholiek Nieuwsblad voor enkele interviews. Uit deze interviews komen meerdere verhalen naar voren waaruit blijkt dat er wonderlijke dingen zijn gebeurd bij ’t Heilig Bruurke. De interviews zijn via **www.kn.nl** nog terug te lezen. De leden van de historische commissie, die onlangs is benoemd en beëdigd door bisschop Gerard de Korte van ’s Hertogenbosch, zijn naarstig op zoek naar verhalen en ervaringen die wijzen in de richting van een wonder. Bij deze de vraag om contact op te nemen als u een verhaal heeft of een wonder hebt ervaren bij ’t Heilig Bruurke. U kunt dan mailen naar:

everardus@minderbroedersfranciscanen.net

*Getekend Ineke Mulders,
met liefdevolle herinnering aan Nellie Brok en
Bernadette van Turnhout.*

Extra vieringen in de Grote Kerk (M.O.O. kerk) te Oss en in de Sint Willibrorduskerk te Berghem:

- Van maandag t/m zaterdag, aanvang 08.10 uur, worden vooraf aan de h. Mis de 'Laudes' gebeden in de M.O.O. kerk.
- Van maandag t/m zaterdag, aanvang 08.30 uur, h. Mis in de M.O.O. kerk.
- Iedere woensdag na de h. Mis van 08.30 uur wordt er gezamenlijk een 'Rozenhoedje' gebeden.
- Iedere dinsdag- donderdag- en vrijdag, aanvang 18.40 uur, worden vooraf aan de h. Mis de 'Vespers' gebeden in de M.O.O. kerk.
- Iedere dinsdag- donderdag- en vrijdag, aanvang 19.00 uur, h. Mis in de M.O.O. kerk.
- Iedere woensdagavond, aanvang 19.00 uur, h. Mis in de Sint Willibrorduskerk Berghem.
- Iedere donderdagmiddag 'Stille Aanbidding van het H. Sacrament' van 14.00 tot 16.00 uur in de M.O.O. kerk.
- Iedere 4de zondag van de maand 'Spaanstalige' h. Mis, aanvang 17.00 uur in de M.O.O. kerk (Grote Kerk).

Biechtgelegenheid: Iedere zaterdag in de Grote Kerk van 17.30 - 18.00 uur of op afspraak.

30 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	28 okt	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Lambertus Haren	Kerkkoor
Zondag	29 okt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Ensemble
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor - <i>Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum</i>
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
Allerheiligen				
Woensdag	1 nov	19.00 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	M.O.O. koor
Allerzielen				
Donderdag	2 nov	10.30 uur	Kerkhof Berghem	<i>Graven zegenen</i>
		15.00 uur	Kerkhof Eikenboomgaard Oss	<i>Graven zegenen</i>
		15.00 uur	Kerkhof Heilig Hart Kerk Oss	<i>Graven zegenen</i>
		17.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
31 ^e Zondag door het jaar - Willibrordzondag				
Zaterdag	4 nov	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	Parochiekoor
Zondag	5 nov	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gemengd koor - <i>Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum i.v.m. Willibrorduszondagdag</i>
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentiijnse Mis

32 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	11 nov	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	12 nov	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
33 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	18 nov	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	Parochiekoor
Zondag	19 nov	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	M.O.O. koor - <i>Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum</i>
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
Christus Koning				
Zaterdag	25 nov	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Lambertus Haren	Kerkkoor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	Parochiekoor <i>Extra viering i.v.m. Ceciliafeest</i>
Zondag	26 nov	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Les Chanteurs de St. Gérard - <i>Familie Pastoraat in het Parochiecentrum</i>
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
		17.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	'Spaanstalige' h. Mis
1 ^{ste} Advent (B)				
Zaterdag	2 dec	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	Parochiekoor
Zondag	3 dec	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gregoriaanse Schola - <i>Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum</i>
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
Maria Onbevlekt Ontvangen				
Vrijdag	8 dec	19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	M.O.O. koor
2 ^e Advent (B)				
Zaterdag	9 dec	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	10 dec	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis

3 ^e Advent (B)				
Zaterdag	16 dec	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	Parochiekoor
Zondag	17 dec	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	M.O.O. koor - <i>Familie Pastoraat in het Parochiecentrum</i>
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
Boeteviering				
Maandag	18 dec	19.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
22 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	23 dec	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Lambertus Haren	Kerkkoor
Zondag	24 dec	10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	<i>Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum</i>
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
Kerstvieringen				
Zondag	24 dec	15.00 uur	Sint Willibrordus Berghem	Gezinsviering
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gezinsviering / <i>Kerstspel met medewerking van Harmonie KVA Oss</i>
		21.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Les Chanteurs de St. Gérard
		22.00 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		23.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gemengd koor
		0.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
Eerste Kerstdag				
Maandag	25 dec	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gemengd koor
		10.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	Parochiekoor
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
Tweede Kerstdag / Heilige Stefanus				
Dinsdag	26 dec	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gregoriaanse Schola
		19.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		09.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	<i>Kindje wiegen</i>
Heilige Familie				
Zaterdag	30 dec	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Seniorenkoor
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
Zondag	31 dec	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Les Chanteurs de St. Gérard
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
		20.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	Vespers
Nieuwjaarsdag Maria Moeder Gods				
Maandag	1 jan	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis

Openbaring des Heren				
Zaterdag	6 jan	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	7 jan	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	<i>Gregoriaanse Schola - Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum i.v.m. Nieuwjaarsreceptie 2024</i>
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
2 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	13 jan	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	Parochiekoor
Zondag	14 jan	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
3 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	20 jan	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Lambertus Haren	Kerkkoor
Zondag	21 jan	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	<i>M.O.O. koor - Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum</i>
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
4 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	27 jan	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	Parochiekoor
Zondag	28 jan	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	<i>Les Chanteurs de St. Gérard - Familie Pastoraat in het Parochiecentrum</i>
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentiinse Mis

Dit alles onder voorbehoud. Voor eventuele wijzigingen of aanpassingen van deze agenda, kijk op de website van de Parochie Willibrordus voor de actuele tijden: www.parochiewillibrordus.nl

Dopelingen in onze Willibrordus Parochie

☞ Raoul van der Voort
 ☞ Bodil van der Voort
 ☞ Kimayri Weijman
 ☞ Excellent Samuel
 ☞ Antoon Hoefnagel
 ☞ Jan Kiene
 ☞ Charlie Tunstill
 ☞ Emilia Tunstill
 ☞ Mateo Vrolijk

Wij feliciteren de ouders en wensen hen en hun kinderen een mooie toekomst toe als blijde en gelukkige Christenen.

Huwelijken in onze Willibrordus Parochie

☞ Niels Heesters en Ilona Jordaans
op 23 juni 2023 in Oss (M.O.O.)

☞ Mart Teurlinx en Elke van Erp
op 19 augustus 2023 in Megen (Paterskerk Franciscanen)

Advent, tijd van verwachting en vreugd

Als je op een onbewaakt ogenblik even pas op de plaats maakt in de alledaagse drukte en je om je heen kijkt, kan er opeens een vraag bij je opkomen: 'Is dit alles?' Bestaat ons leven er alleen maar uit dat we een stukje op de lijn van de tijd meelopen en dan weer verdwijnen in het niets, in de nacht? Is dit alles? We verwachten toch meer van het leven.

Die verwachting, dat onderliggende verlangen in ons, daar haakt de evangelielezing van de eerste adventszondag op in. Jezus vergelijkt ons leven met een huis waar de eigenaar is vertrokken maar elk moment van de nacht kan terugkomen. 'Weest waakzaam', zegt hij. Want God, die alles wat we kunnen bedenken overstijgt, maar tegelijk onze oorsprong is, die ons draagt en ons nabij is, deze God kan door de nacht heen breken, elk moment.

Die verwachting spreekt ook uit de mond van de dichter-profeet Jesaja in de adventslezingen en het prachtige lied 'Rorate'. Zijn verlangen wordt onhoudbaar: 'Scheurt open hemelen', roept hij, 'Laat de Heiland over ons neerdalen als dauw in de dorre woestijn'. Uit de hemel klinkt het antwoord: 'Troost, troost. Spoedig komt uw heil,

ik ben immers uw God.' Dan verandert het verlangen in vreugde: 'Uw God is op komst! Maak recht de weg van de Heer!'

In de evangelielezingen van de tweede en derde adventszondag herneemt Johannes de Doper die roep van Jesaja: 'Maak recht de weg van de Heer', en hij vervolgt: 'Ik doop u ter vergeving van de zonden'. Wat we ook fout deden, we mogen het achter ons laten, het wordt vergeven want Hij komt! En Johannes wijst Jezus aan: 'Hij zal u dopen met de Heilige Geest'. Hij zal ons openen voor de Geest die ons vernieuwt, de Geest van de liefde van God en de liefde onder elkaar; de Geest die dat verlangen diep in ons vervult.

Op de vierde adventszondag is die komst heel dichtbij, nu in een heel

andere omgeving, bij Maria. De engel sprak: 'Verheug u, de Heer is met U. Gij zult zwanger worden en een zoon ter wereld brengen. Ge moet hem de naam Jezus geven.' 'Hoe zal dit geschieden?' sprak Maria. 'De Heilige Geest zal over u komen, uw kind zal Zoon van God genoemd worden.' Maria sprak: 'Zie de dienstmaagd des Heren.' Door haar jawoord kreeg de eeuwenoude belofte van de komst van God onder de mensen gestalte in de verwachting van dit kind.

Die verwachting van Maria, denk ik, heeft te maken met ons diepe verlangen dat ligt onder de vraag 'is dit alles?' Maria zei 'ja' op dat verlangen, in stille vreugde.

Ik denk dat de adventsvieringen raken aan dat verlangen in ons. En dat we in het diepst van ons menszijn, nu al in ons lichamelijke leven, vervuld kunnen worden van eindeloos geluk, eeuwig leven, van de Heilige Geest! Ik geloof dat als we op dat verlangen 'ja' zeggen, we verenigd worden met Gods liefde, in liefde voor elkaar en voor alles wat leeft en bestaat.

*Getekend Geer Salet
Macharen*

Uitnodiging nieuwjaarsreceptie aan alle parochianen

Zondag 7 januari 2024 is er na de h. Mis van 10.00 uur in de Grote Kerk in het Parochiecentrum aan de Koornstraat 6 te Oss een gezellige nieuwjaarsreceptie voor alle parochianen.

Er wordt gezorgd voor koffie, thee, drankjes en een hapje. Een mooie gelegenheid om elkaar te ontmoeten en in gesprek te gaan. Maar natuurlijk om elkaar een 'Zalig Nieuwjaar' te wensen.

Iedereen is van harte welkom!

*Pastoor, kapelaans, diaken en bestuur
Willibrordus Parochie (Berghem, Haren,
Megen, Macharen en Oss)*

